



VANDELDRAGER

Jaargang 25 - Juli 2009

nummer 90



Gouden Fuselierspeld

TEKST: HANS SONNEMANS, HOOFDREDACTEUR



De gouden
Fuselierspeld op
het revers van
Ton Herbrink

Sinds 1968 kent het Garderegiment Fuseliers een ereteken, een regimentserkenning, voor hen die zich op een bijzondere manier voor het regiment inzetten. Het is de Gouden Fuselierspeld, die werd ingesteld door de Vereniging van Officiëren GFPI. Sinds ruim vijf jaar kan het bestuur van de Stichting Brigade en Garde Prinses Irene iemand voordragen. De voordracht moet dan nog wel worden goedgekeurd door de algemene ledenvergadering van de vereniging. Op 30 november 1968 werden de eerste spelden uitgereikt en wel meteen vier tegelijk. In totaal zijn sinds die datum 29 Gouden Fuselierspelden toegekend. Hieronder diverse prominenten, zoals LGen bd C. Pahud de Mortanges (tweede voorzitter van de Ver. Oudstrijders van de Kon. Ned. Brigade Prinses Irene), Prinses Irene en mevrouw de Ruyter van Steveninck – Houwing (weduwe van de commandant van de Brigade).

Vier namen

Recent ontvingen Genmaj bd Cees Nicolai (24-08-2007), Nelleke Swinkels (20-11-2008) en Jan van der Meer (oud-penningmeester VVOGFPI, 21-09-2006) de speld. Het is dan ook zonder meer heel bijzonder te noemen dat op 8 mei j.l. opnieuw vier namen werden toegevoegd aan de lijst van dragers van de Gouden Fuselierspeld, namelijk die van Kol bd Ton Herbrink, Frans van de Meeren (secretaris Ver. Oudstrijders van de Kon. Ned. Brigade Prinses Irene), Theo van Alst en Wim ter Horst (Ver. Indiëbataljons GRPI). Namens de redactie van harte gefeliciteerd!

In een artikel in dit nummer van de hand van Genmaj bd Leen Noordzij wordt verder ingegaan op de toekenning van deze regimentserkenningen. Op deze plaats willen we nog wel even stilstaan bij de persoon van Kol bd Ton Herbrink. Hij en zijn vrouw Joan vierden op 12 april j.l. het feit dat ze 65 jaar eerder, in het voorjaar van het oorlogsjaar 1944 in het huwelijk traden. Een zeer bijzonder huwelijksjubileum!

“Oude oma”

“Mijn complimenten voor de vernieuwde Vaandeldrager. Ziet er prima uit en leest plezierig. Ik heb een

vraag over het verzoek een kaartje/briefje te sturen naar een uitgezonden Fuselier. Ik wil dit als oude oma heel graag doen, maar ik vind het prettiger als er een naam aan vast zit. Is er bijv. een jonge vrouw bij? Tenslotte heb ik wel ervaring in briefschrijven gedurende 1947 en 1950 naar Indië. Wat lang geleden alweer, maar ik schrijf nog steeds graag. Ik hoop binnenkort iets te horen, tenzij jullie mij langzamerhand te oud voor zulke zaken vinden (87 jaar). Veel groeten, Heske Hurts.”

Een citaat uit een email (!) van de echtgenote van één van onze Indiëveteranen. Nee, mevrouw Hurts, u bent zeker niet te oud “voor zulke zaken”. Het is geweldig en kenmerkend voor de band tussen de oudere en jongere Fuseliers. Fijn dat u zo betrokken bent en ik weet zeker dat uw brieven gewaardeerd worden, straks in Uruzgan.

17 Battlegroup GFPI

In dit nummer blikken we al vooruit op de komende uitzending van een groot deel van het bataljon. Zoals bekend is Charliecompagnie van 17 Painbat nu al actief in Uruzgan (samen met andere eenheden van 13e Gemechaniseerde Brigade vormen ze daar Taskforce eenheid 9) en het gaat goed. Via www.ed.nl is een weblog te lezen van “kapitein Marcel” en in deze Vaandeldrager vindt u ook een artikel met prachtige foto's van “majoor Maikel”.

De Staf en Bravocompagnie van 17 Painbat GFPI gaan samen met een compagnie mariniers en andere eenheden van 13e Gemechaniseerde Brigade “17 Battlegroup GFPI” vormen. Eind juni, begin juli gaan ze als Taskforce eenheid 10 (TFE10) naar Afghanistan.

Goede uitzending, veel krijgsmansgeluk en een behouden terugkeer! We blijven jullie volgen, in deze Vaandeldrager, op de vernieuwde website www.fuseliers.nl maar vooral straks weer in het Oirschotse Zand.

Oude bekende

De oplettende lezer kan het niet ontgaan zijn. Na een afwezigheid van ruim een jaar prijken ze weer op de achterkant van ons Regimentsblad. De Financiële Dienstverleners (DFD). Wij zijn heel blij dat ze opnieuw bij ons adverteren omdat dit de inkomsten voor ons blad vergroot zodat we nog heel lang een Vaandeldrager kunnen uitbrengen en financieel gezond kunnen blijven. Welkom terug DFD!

INHOUDSOPGAVE

Van de redactie

Gouden Fuseliersspeld

Vereniging van Oud-strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

- 2 Wetenswaardigheden van onze vereniging
- 5 Dodenherdenkingen in Hedel en Waalre op 4 mei 2009
- 6 Eerbetoen aan gesneuvelden van de Brigade in St. Joris Winge
- 7 De 65ste verjaardag van de invasie in Normandië

10 In Memoriam

Vereniging van Indië-bataljons van het Garderegiment Prinses Irene

- 11 De Algemene ledenvergadering van de vereniging van Oud-strijders van de Indië Bataljons
- 12 Wat een verrassing
- 13 Parade-eenheid nam deel aan bevrijdingsdefilé in Wageningen

Vierde bataljon GRPI

- 14 Reünie 2009

15 Vijfde bataljon GRPI

Zesde bataljon GRPI

- 17 Sireentje nr. 73

Zevende bataljon GRPI, Bataljon Berdjalan

- 18 LST II De Pelikaan
- 18 Hollandia en Kloofkamp

Bataljonsnieuw

- 19 The Bear went over the mountain - again
- 23 Bataljons gezinsbarbecue
- 23 Oefening "Falcon Spring" in Ohrdruf van 18 t/m 27 maart
- 24 22e Marinierscompagnie (22 MARNSCIE)
- 27 13 Infanterie Bataljon luchtmobiel Regiment Stoottroepen
- 29 Optreden in Verstedelijk Gebied III Alfa-compagnie in Marnewaard

Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI

- 30 Aandacht voor veteranen en onze jaarlijkse reünie
- 33 Fuselier waar ben je, wat doe je en wat denk je?

Vereniging van officieren GFPI

- 34 Vier gouden Fuseliersspelden!

Regimentsflitsen

- 35 Van de Regimentscommandant
- 36 Overdracht functiestok Regimental Sergeant Major
- 38 Van de Regimentskapitein
- 39 Kinderweekend van het Regiment
- 40 Regimentskalender
- 40 Bijzondere koorduitreiking in Ede
- 41 Bloemenhulde aan Hare Majesteit Koningin Beatrix
- 42 Regimentsweetjes

Genootschap vrienden van de fuseliers

- 42 Voorjaarsexcursie Genootschap

Historie

- 44 Eerste Luitenant Abraham du Bois in Ede herdacht



COLOFON

JAARGANG 25, NUMMER 90

De Vaandeldrager verschijnt ieder kwartaal in een oplage van 2300 exemplaren en wordt verspreid via controlled circulation

HOOFDREDACTIE:

Hans Sonnemans
e-mail: hans.sonnemans@zonnet.nl

EINDREDACTIE:

Nelleke Swinkels - van de Vorst
e-mail: nellekeswinkels@onsbrabantnet.nl
Floris Spinder
e-mail: flyingfloris@hotmail.com

REDACTIE:

Lkol Joost Doense
Maj Emil Kaspers

REDACTIEADRES:

Redactie De Vaandeldrager
Postbus 33
5688 GZ Oirschot
Tel. 040 - 2665662 en 040 - 2665678
e-mail: 17painfbat.Vaandeldrager@mindef.nl

VORMGEVING EN DRUK

Drukkerij Gianotten B.V., Tilburg

© COPYRIGHT:

Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

UITGAVE:

Drukkerij Gianotten B.V.
Bredaseweg 61, Postbus 9228
5000 HE Tilburg
telefoon: 013 - 542 50 50
fax: 013 - 535 91 75
e-mail: info@drukkerijgianotten.nl

FOTOGRAFIE:

Fotoarchief museum Brigade en Garde Prinses Irene, 17Painfbat
Sectie Communicatie, 13
Gemechaniseerde Brigade
Max Wolff
W. van de Bogaard (Hedel)
Jos Jansen (Waalre)
Martin Faas
Nelleke Swinkels – van de Vorst

COVERFOTO:

Eenheid 5 landt met boten op de Westbank van de Helmand

WEBSITE:

www.fuseliers.net en
www.prinsesirenebrigade.nl

VERENIGING VAN OUD-STRIJDERS KONINKLIJKE NEDERLANDSE BRIGADE PRINSES IRENE



Ereburger van de stad Wolverhampton

Voorzitter: R.W. Hemmes, Thorbeckelaan 74, 2564 BS 's-Gravenhage
Secretaris: F.C. van der Meeren, Noordsingel 23, 4611 SB Bergen op Zoom
Bij overlijdensgevallen van leden van bovengenoemde vereniging graag bericht aan: Nelleke Swinkels – van de Vorst, Esdoornstraat 21, 5682 CM Best, of e-mailadres: nellekeswinkels@onsbrabantnet.nl. Tel: 0499-374444 en tel: 06-54796857.
Gelieve ook uw adreswijziging naar Nelleke Swinkels te sturen.

“Wetenswaardigheden van onze vereniging”

TEKST: RUDI HEMMES, VOORZITTER VAN DE VERENIGING VAN OUD-STRIJDERS VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE BRIGADE PRINSES IRENE

9 april koord uitreiking Ede

De Uitreiking van invasiekoorden aan Mariniers, Stoottroepen en Gele Ridders die onder commando van C - i7 PalnfBat naar Afghanistan gaan was op 9 april in Ede. Graag wil ik daarvan nog melden hoe indrukwekkend die ceremonie verliep. Leek er eerst wat scepsis bij de onderdelen die niet tot ons Garderegiment behoren, na afloop bleek dat de nieuwe koorddragers heel goed begrepen waarom met het koord om naar Afghanistan zou worden gegaan. Het was duidelijk merkbaar dat de tradities van de Fuseliers ook door deze koorddragers op waardige wijze zal worden voortgezet.

Oud-strijder Max Wolff reikt in Ede koorden uit



65 jaar getrouwd

Op 11 april 1944 zijn Joan en Ton Herbrink getrouwd en dus vierden zij dit jaar hun 65ste trouwdag. Zij werden door hun kinderen en kleinkinderen geweldig in het zonnetje gezet en natuurlijk deden veel vrienden mee aan het feest. Ook wij waren natuurlijk vertegenwoordigd om ons Erelid en zijn echtgenote nog veel gelukkige gezonde jaren samen toe te wensen.

5 mei Wageningen

Het zou zo'n mooie dag worden voor de vier Oud Strijders van onze Brigade die in Wageningen mee zouden lopen in het bevrijdingsdefilé. Door de wat gebrekkige organisatie konden zij hun plaats in het defilé niet vinden. Uiteindelijk wees één van de organisatoren hen een auto, waarmee zij dachten naar hun defileerplek te worden gebracht. Groot was hun ontsteltenis toen bleek dat zij in die (dichte) auto hadden deelgenomen aan het defilé zonder daarvan iets te hebben gemerkt of ook maar even te zijn gezien door de toeschouwers. Wij zullen de organisatoren met klem verzoeken met meer kennis, kunde en begrip de aangemelde defilanten op weg te helpen.

8 mei een bijzondere dag

In de morgen werd in Den Haag herdacht dat op die datum in 1945 onze Prinses Irene Brigade als eerste geallieerde eenheid de Residentie binnen trok. Een sobere plechtigheid: er waren zes vertegenwoordigers van onze vereniging en twee van de gemeente. Er werd al wel afgesproken dat volgend jaar, als het 65 jaar na die intocht zal zijn, de viering groter zal worden opgezet.

's Middags was de vergadering van de Vereniging van Officieren van de Fuseliers. Die vergadering bood Ton Herbrink en Frans van der Meeren de Gouden Fuseliersspeld aan voor alle goeds dat zij voor onze vereniging hadden gedaan. Gelukgewenst heren!!!!



Onderonsje tussen de gouden Fuseliersspeldragers

13 mei bijzondere reünie in Oirschot

Belangrijk agendapunt op de Algemene Vergadering was het opgaan van onze vereniging in één Vereniging van Veteranen van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Gelukkig begrepen de aanwezigen waarom het bestuur onze vereniging wilde onderbrengen in één Vereniging van Veteranen, samen met de Oud-strijders van de Indië Bataljons en de jonge Veteranen van de Vredesmissies.

Wij blijven gewoon doen wat wij al die jaren al doen, maar als er geen bestuurders meer zijn wordt de zorg voor de leden geruisloos overgenomen door de jongste generatie. Wij zijn hen dankbaar dat zij die plicht van ons willen overnemen als wij dat niet meer kunnen. Aangezien wij van plan zijn onze bestuursfuncties nog een aantal jaren vol te houden verandert er voorlopig niets, maar het is een hele geruststelling dat de zorg voor onze leden is gewaarborgd.

Een grote verrassing werd onze secretaris Frans van der Meeren bereid toen de Algemene Vergadering hem benoemde tot Erelid van onze vereniging. Een verrassing die geheel verdiend was voor alles wat hij voor de vereniging en haar leden heeft gedaan.



Ook felicitaties voor de echtgenote van ons erelid, mevrouw Isabelle van der Meeren

15 t/m 18 mei Lourdes

Enkele bestuurders van onze vereniging kregen een uitnodiging om mee te gaan met de Militaire Bedevaart naar Lourdes. Mijn opmerking dat ik niet Katholiek ben deed niet terzake en ik heb begrepen waarom. Voor iedereen is Lourdes tijdens het Militaire Bedevaart Weekend een schitterende happening. Militairen van de hele wereld, met bijna allemaal een muziekkorps, die naar hun officiële gebeurtenis gaan achter de muziek en hun vlag, en allemaal 's avonds hun vertier zoeken in de vele restaurants en cafeetjes. Alle neuzen dezelfde kant op en allemaal even vriendelijk en behulpzaam. Ik ben dankbaar dat ik die uitnodiging heb gekregen en dankbaar dat ik die heb aanvaard.

Ik meld dit bezoek omdat onze Attaché in Parijs daar vertelde dat hij in januari het Ministerie had gevraagd wie er bij de herdenking van 65 jaar D-Day zou zijn en na herhaald aandringen nog niets had gehoord. Luitenant generaal Hans Leijh, hoofd directeur personeel van het Ministerie van Defensie die ook in Lourdes er bij was, kwam dit ter ore en zo ge-



Rudi Hemmes samen met de Vicaris-generaal van het Militair Bisdom, mgr. Frans Kuttscrütter in Lourdes

schiedde het wonder dat ons Regiment op 18 mei te horen kreeg dat een deputatie van het Regiment en Oud-strijders drie weken later in Normandië moest zijn.

29 mei Ridderslag in Den Haag

Het was voor kapitein Kroon van de Commando's een bijzondere dag. Deze oud - Fuselier werd door Hare Majesteit de Koningin de Militaire Willems Orde opgespeld, de Riddereed afgenomen en hij werd door Haar en de acht aanwezige Ridders MWO tot Ridder geslagen. Er was een detachement Fuseliers waar ik trots op was. Onze Fuseliers hebben zich, evenals de andere vertegenwoordigers van onderdelen die een MWO in hun vaandel hebben, bijzonder goed van hun taak gekweten. Zo werd deze ceremoniële uitreiking een geweldige militaire gebeurtenis die door alle aanwezigen, waaronder een afvaardiging van onze vereniging, buitengewoon werd gewaardeerd. De zeer persoonlijke speech van de Koningin was ontroerend en de Kapitein Kroon was, zoals velen, daar zeer van onder de indruk.

30 mei Sint Joris Winge

Het was prachtig weer en er waren veel mensen naar de plaats gekomen waar de Prinses Irene Brigadeleden Anthoon Bonte, Anton Bijlsma en Henk de Groot op 6 september 1944 zijn gesneuveld. Door twee nabestaanden werd de plaquette onthuld die voor altijd zal herinneren aan de inzet en het offer dat door deze jonge mensen werd gebracht.



Het monument in St Joris Winge

5 juni Normandië 65 jaar later

Zoals ik al eerder schreef, gingen op het laatste moment vertegenwoordigers van ons Regiment en van onze Vereniging naar Normandië om aanwezig te zijn bij de herdenking aldaar. Omdat de aanmelding vier maanden te laat was moest de legering worden geïmproviseerd en was er niet bij alle herdenkingen nog plaats voor ons. Door de zorg van onze Ambassade in Parijs werd het toch voor alle deelnemers een bijzondere belevenis. Wij zijn de Ambassadeur, onze Attaché en alle medewerkers van onze Ambassade dan ook veel dank verschuldigd.



Eregroet van oud-strijders op de Cimetière Britannique in Bayeux

Afghanistan

Van de deelnemers aan de herdenking in Normandië van ons Regiment waren er velen die over enkele weken naar Afghanistan afreizen. Wij wensen de Bat Staf en de BCie alle krijgsmansgeluk en een behouden thuiskomst. Ik kijk naar hen uit.

Dodenherdenkingen in Hedel en Waalre op 4 mei 2009

TEKST: KOLONEL BD TONY HERBRINK

Op 4 mei 2009 mocht ik, als vertegenwoordiger van de Vereniging van Oud-strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene", aanwezig zijn in Hedel en in Waalre.

Van het 17de Painfbat was in Hedel aanwezig de Kap der Fuseliers B. Hoeberichts en in Waalre de Lkol J. Doense en Maj Kaspers.

Hedel

In Hedel kwamen de deelnemers samen in de School met de Bijbel in de Kerkstraat.

Om 10.30 uur werden wij aldaar verwelkomd door de Algemeen Directeur van de school. Er waren kinderen aanwezig van twee scholen, van beide scholen de groepen 7 en 8.

De directeur gaf een voortreffelijke inleiding en uiteenzetting, speciaal gericht op de aanwezige jeugd, over wat oorlog en wat vrijheid betekent en wat er nodig was om die vrijheid terug te krijgen, nadat de Duitsers ons die vrijheid hadden ontnomen in 1940-1945.

Aansluitend werd een stille tocht gehouden naar de oorlogsmonumenten

De burgemeester, Mevrouw Boerma, hield daar een voordracht, waarin niet alleen de laatste oorlog, maar ook de vredesmissies aan de orde kwamen. Het is duidelijk dat er nog steeds gevochten wordt voor het verkrijgen van vrede en vrijheid.

De plichtigheid werd afgesloten met het leggen van kransen bij de oorlogsmonumenten en het zingen van het Wilhelmus.



De herdenking in Hedel



De vaandels van de Brabantse Gilden

Waalre

In Waalre was de herdenking in de avonduren. De herdenking was in het bijzonder voor de Brabantse Gesneuvelden.

Om 19.00 uur verzamelden de nabestaanden, de gemeentebesturen en de genodigde autoriteiten zich in de parochiekerk.

Er waren vele autoriteiten aanwezig, zoals onder meer de bisschop van 'sHertogenbosch, Mgr. A. Hurkmans, de Commissaris van de Koningin in Noord Brabant, mevrouw J.R.H. Maij-Weggen, vertegenwoordigers van de ambassades van de Verenigde Staten, Engeland, Canada en Frankrijk. Het Willibrorduskoor opende de herdenking met het zingen van "Nach der Wandlung". Verder was er vioolspel, voordrachten van kinderen van de basisschool en fluitspel.

De heer A. Zieck, voorzitter van de Stichting "Leven achter prikkeldraad" verwerkte in zijn toespraak verschillende belevenissen.

Mevrouw Mireille Vaesen, actrice, declameerde uit "Terug op de plaats die ik nooit heb verlaten".

Na de "Last Post" en het zingen van het Wilhelmus werd de slotbede uitgesproken door pastor W. Koopmans.

Vervolgens gingen de aanwezigen, met de vaandels van de Gilden voorop, in processie naar de Oude Willibrorduskerk, de gedachteniskapel van de Brabantse Gesneuvelden, alwaar een 25-tal kransen werden gelegd.

Eerbetoon aan gesneuvelden van de Brigade in St. Joris Winge

TEKST: KOLONEL BD TONY HERBRINK

Met onverminderde ijver en enthousiasme is het Richard van de Velde, zoon van onze Daan van de Velde, weer gelukt om een gedenkteken voor drie van onze gesneuvelde kameraden geplaatst en onthuld te krijgen. Hulde voor en dank aan Richard. Het eerbetoon betreft de korporaal Henk de Groot en de soldaten Anton Bijlsma en Anthoon Bonte. Zij sneuvelden 6 en 7 september 1944 in St. Joris Winge tijdens de opmars naar Beringen.

Door Richard was, in overleg met de gemeentelijke autoriteiten van de gemeente Tielt-Winge, een programma opgesteld.

Oud-strijders van de Brigade en andere genodigden kwamen samen vlakbij de plaats waar de drie sneuvelden. Oude legervoertuigen waren daar aanwezig om de aanwezigen naar de St. Joriskerk in St Joris Winge te brengen, waar aalmoezenier, Ron van der Vring, voorging in een eucharistieviering, daarbij geassisteerd door Paul D'Havé de pastoor van de parochie.

Diverse sprekers

Na de kerkdienst werd verplaatst naar het terrein nabij het monument, waar de moderator de leiding op zich nam. Allereerst werd het woord gegeven aan Richard van de Velde, die een inzicht gaf in het verloop van de voorbereidingen en de actie, waarbij de drie leden van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene" omkwamen.

Vervolgens werd gesproken door de burgemeester van Tielt-Winge, mevrouw Desaeve-Cleuren. Zij ging in op de actie van de Irene Brigade en haar verdiensten bij het terugbrengen van de vrede en vrijheid.

Voorzitter Hemmes met de burgemeester van Tielt-Winge, mevrouw Desaeve-Cleuren

Onze voorzitter, Rudy Hemmes, was de derde spreker en zag zich geplaatst voor de moeilijkheid om niet in herhaling te vallen ten opzichte van de vorige sprekers. Hij ging dus in op de geschiedenis van de Brigade. In de aanvang was het – volgens de uitspraak van prins Bernhard - een bij elkaar geraapt zootje, maar door de onverdroten inzet en oefeningen werd het een goed lopend geheel. Het verloop van de activiteiten in Frankrijk, België en Nederland heeft dat steeds opnieuw aangetoond.

Familieleden van de gesneuvelde militairen

Richard van de Velde was er in geslaagd om onder meer een dochter van Anton Bijlsma te vinden, woonachtig in Wolverhampton. Zij was aanwezig in St. Joris Winge en kreeg als laatste het woord. Zij verklaarde bijzonder vereerd en blij te zijn het eerbetoon aan onder meer haar vader, die zij feitelijk niet gekend heeft, te kunnen en te mogen bijwonen. Zij sprak daarvoor een hartelijk dankwoord uit. Ook een neef van Anthoon Bonte en zijn vrouw waren bij de plechtigheden aanwezig. Voorafgaand aan de ceremonie waren zij nog op de begraafplaats van hun oom in Leuven geweest.

Na de sprekers speelde de harmonie De Weergalm der Winghe het volkslied van de Vlaamse Gemeenschap.

Daarna werd het monument onthuld door de



Links mevr. Ann Bijlsma (dochter van Anton) uit Engeland, rechts dhr. De Groot (broer van Henk) uit Vught, uiterst rechts organisator Richard van de Velde





Neef van Anthoon Bonte met zijn vrouw

aanwezige nabestaanden van de gesneuvelden, zijnde, Ann Bijlsma - Webb en de broer van Henk de Groot, gevolgd door kranslegging door vertegenwoordigers van de Brigade, van B en W en van de nabestaanden, de "Last Post" en een minuut stilte.

Het slot was uiteraard het spelen van het Wilhelmus en het Belgische Volkslied.

Een mooie, indrukwekkende plechtigheid, die heel in het bijzonder emotioneel werd ervaren door de nabestaanden van onze gesneuvelde kameraden. Aan het slot van de bijeenkomst ging iedereen, achter de muziek aan, naar het gemeenschapscentrum "De Maere", waar op informele wijze met de autoriteiten van de gemeente, met de nabestaanden en met de lokale bevolking van gedachten gewisseld werd onder het genot van een drankje en goed belegde broodjes.

Dank

Het is goed en gepast om nogmaals heel veel dank en waardering uit te spreken aan het adres van Richard van de Velde voor al het speurwerk, het overleg met lokale autoriteiten en verenigingen en het promoten van de oude Brigade "Prinses Irene" en het Garde Regiment Fuseliers "Prinses Irene". Mede namens de nabestaanden, Richard, heel veel dank.

De 65^{ste} verjaardag van de invasie in Normandië

TEKST: KOLONEL BD TONY HERBRINK

Donderdag 4 juni 2009 om 07.30 uur naar het stemlokaal om te stemmen voor Europa en vervolgens naar de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne in Oirschot om met een detachement van het Garde Regiment Fuseliers "Prinses Irene" mee te reizen naar Normandië voor de herdenking van de 65ste verjaardag van de invasie. Ook collega Max Wolf was daar aanwezig om mee te reizen. De route liep via Bergen op Zoom, waar nog zes collegae zich bij ons voegden. De reis verliep voorspoedig, met enkele keren "langzaam rijdend verkeer" in België en in Normandië. Aankomst in Carpiquet (West van Caen) om 19.00 uur in een kazerne, waar de militairen van het Garde Regiment Fuseliers "Prinses Irene" zouden overnachten.

Overnachten in het klooster

Voor de Oud-strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene" was een nachtverblijf gereserveerd in de Abdij van Mondraye



De kazerne in Caen, nachtverblijf voor de jonge Fuseliers

(zuid van Bayeux).

Boze tongen beweerden dat deze plaats was gekozen om mij een genoeg te doen en terug te brengen in de sfeer van 1940 en daarvoor!!!

De juiste redenen berusten op het gegeven dat er in de wijde omgeving geen hotelruimte meer beschikbaar was.

Na aankomst bij de abdij werden wij welkom geheten door broeder Mathieu. Hij opende onze kamers en vroeg ons zo spoedig mogelijk naar de refter te komen om een warme maaltijd te nuttigen. Uiteraard gaven wij daar graag gevolg aan. Het was een eenvoudige doch smaakvolle maaltijd. De min of meer verwachte "vin du table" ontbrak en was vervangen door enkele flessen cider en water.



Eenvoudige doch smaakvolle maaltijd

Na de maaltijd was er voor die dag geen programma meer en vanwege de afstand tot de bewoonde wereld, brachten wij de rest van de avond door in de toegewezen kamers. De lange dag en de gemaakte reis waren overigens voldoende redenen het bed tijdig op te zoeken voor een goede nachtrust.

Vol programma

Op vrijdag 5 juni 2009 was het weer vroeg dag en lag er een flink programma voor ons. Om 07.00 uur

Het monument in St Côme



ontbijt. Om 08.00 uur verplaatsing naar Caen om ons weer bij het detachement Fuseliers te voegen in de kazerne.

Om 09.00 uur reden wij samen naar St. Côme, waar bij het kleine monument van de Brigade stil werd gestaan bij de "vuurdoop" van de Brigade in 1944. Ter plaatse was een TV ploeg van RTL aanwezig om het een en ander vast te leggen voor de nieuwsuitzending later op die avond.

Om 14.00 uur werden wij verwacht op de Britse Begraafplaats vlak bij Bayeux om een herdenkingsplechtigheid bij te wonen. Het detachement van het Garde Regiment Fuseliers "Prinses Irene", in ceremonieel tenue, en de oud strijders kregen een plaats op de flank, naast een Frans detachement. Er werd ons gevraagd om de bevelen van de Franse commandant ook op te volgen. Wij kregen in het kort een instructie om te weten hoe te reageren op de verschillende commando's. Het programma werd geopend met het overvliegen van een Dakota. Vervolgens werden door enkele aalmoezeniers en een rabbijn gebeden uitgesproken.

Zoals te doen gebruikelijk werd aansluitend de "exhortation" (aansporing) uitgesproken:

"They shall grow not old, as we that are left grow old; Age shall not weary them, nor the years condemn; At the going down of the sun and in the morning .We will remember them".

De "sonnerie aux morts" (the last post) weerklonk en luidde de minuut stilte in. Er werden daarna een twintigtal kransen gelegd door vertegenwoordigers van verschillende landen en organisaties.

De plechtigheid werd afgesloten met het spelen van de "Marseillaise" en het "God save the Queen".

Herdenking in Bernières sur Mer

Om 17.00 uur werden wij verwacht in Bernières sur Mer, vlak bij Courseulles sur Mer, voor een andere herdenking op iets grotere schaal. Bij de vlaggenparade en het spelen van de volksliederen bleek dat er 8 landen vertegenwoordigd waren: Canada, België, Verenigde Staten, Groot Brittannië, Noorwegen, Nederland, Polen en Frankrijk.

Voor de aanwezige troepen was het ook een vermoeiende bezigheid, want de volksliederen werden aansluitend gespeeld en er moest dus ook die hele tijd de eregroet worden gebracht.

Wij zijn nu heel goed op de hoogte van wat oorlog, vrede en vrijheid betekent, want alle landen kwamen



De herdenking in Bernières sur Mer

met een vertegenwoordiger voor de microfoon om ons dat duidelijk te maken.

Aansluitend aan deze plechtigheid werd ons gevraagd naar het strand te komen voor het nemen van enkele foto's en voor een interview door vertegenwoordigers van Een Vandaag. Voor deze gelegenheid moest enig klauterwerk worden gedaan. De jonge garde vond het overigens ongewenst dat wij, oudjes, zelfstandig van het muurtje afsprongen. Er waren vele handen om te helpen.

Diner en Calvados

Er waren vier vertegenwoordigers van de Nederlandse Ambassade uit Parijs aanwezig in Normandië en na het nemen van de foto's werden wij allemaal (22 Fuseliers en 8 oud strijders) uitgenodigd om in Arromanches aan te zitten aan een diner. Foto diner: Een groots gebaar naar de krijgsmacht en de veteranen. Vooraf – ja u raadt het al – een heerlijk glas calvados en daarna een voortreffelijk diner. Voldaan en met een dankbaar gevoel ten opzichte van de ambassadeur werden wij, met voertuigen, verplaatst naar de hoogte oostelijk van Arromanches, waar om 22.30 uur vuurwerk zou worden ontstoken.



Een blik van verstandhouding tussen jong en oud(er)



Voorzitter Rudi Hemmes spreekt aan het diner de vertegenwoordigers van de Ambassade en het gezelschap toe

Op alle stranden, waar troepen landden op 6 juni 1944, werd, precies om 22.30 uur, vuurwerk ontstoken, exact hetzelfde patroon op alle fronten: Utah beach, Omaha beach, Gold beach, Juno beach en Sword beach. Geweldig mooi om te zien. Wij hebben er drie kwartier lang van genoten, onder het genot van een aangeboden glas champagne. Circa 23.30 uur reden wij terug naar de Abdij. Normale duur van de rit was 25 minuten, maar gelet op de geweldige drukte was het 01.30 uur voordat wij ons bed in de abdij weer zagen.

D-day, 6 juni was voornamelijk een feestje met de Amerikanen, de Britten en de Canadezen

Op 6 juni ging het bevrijdingsfeest in Normandië gewoon verder met in hoofdzaak Amerikaanse, Britse en Canadese oud-strijders.

Om 09.00 uur vertrokken onze busjes weer uit Caen en precies om 16.00 uur ging de slagboom bij de ingang van de Generaal-majoor de Ruyter van Steveninckkazerne voor ons open.

Voor iedereen was het een goede, leerzame en, in het bijzonder voor de veteranen, een emotionele periode, met grote dankbaarheid aan de Nederlandse Ambassade in Parijs en aan het Garde Regiment Fuseliers "Prinses Irene" voor de goede zorgen en het transport van en naar Normandië.

IN MEMORIAM



Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene en het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Moge zij rusten in vrede!

VOSKNBPI

E.G.V. Jasper	30 april	2009	Eemnes
Mevr. W.J. Loontjens-Sterkenburg	06 mei	2009	Driebergen
M.B. Verstraeten	25 mei	2009	Breda
Mevr. H. de Ridder-Habraken	09 juni	2009	Rosmalen

Vierde bataljon GRPI

J. Janssen	30 mei	2008	Budel
J. Toebes, StafCie	november	2008	Varsseveld, Canada
J. Bruggink, 4e Cie	13 maart	2009	Deventer
L. van Kampen, StafCie	08 april	2009	Den Haag

Vijfde bataljon GRPI

J. Schuit	31 december	2008	Berowra, Australië
-----------	-------------	------	--------------------

Zesde Bataljon

D. Visscher	21 maart	2009	Emmeloord
C.J. Tichelaar	31 maart	2009	Amsterdam
H.W. Ellenkamp	03 april	2009	Winterswijk

Zevende Bataljon GRPI

P. Cloosterman, Staf Cie.	02 augustus	2007	Wijchen
A.W.A. Gordijn, Staf Cie.	06 maart	2009	Voorburg
A.B. Schaap, Staf Cie	24 april	2009	Heemstede
F. van der Zee, 2e Cie	17 februari	2009	Leeuwarden
C.N.A. Zieltjens, 4e Cie	06 februari	2009	Hilversum
Mevr. L. de Ruijter-Bakker, e.v. J. de Ruijter, Staf Cie	16 april	2009	Schlüsselfeld (D)

VVOGFPI

S. van Ginderen	23 mei	2009	Roosendaal
-----------------	--------	------	------------



In Memoriam Sjaak van Ginderen

Adjudant der Infanterie 17 Pantserinfanteriebataljon Garderegiment Fuseliers Prinses Irene

Op zaterdag 23 mei bereikte ons het trieste bericht dat adjudant Sjaak van Ginderen van 17

Pantserinfanteriebataljon GFPI plotseling was overleden. Van Ginderen trad in november 1980 in militaire dienst. Hij vervulde vervolgens diverse functies binnen de infanterie. Hij was de laatste jaren actief als adjudant Operatiën binnen de sectie 3 van de bataljonsstaf van 17 Painfbat GFPI. Daarvoor was hij compagnies sergeant-majoor bij de Bravo-



Adjutant Van Ginderen

compagnie van het bataljon. Van Ginderen werd diverse malen uitgezonden naar onder meer Bosnië en Afghanistan. Recentelijk nog naar de Afghaanse provincie Uruzgan tijdens TFE 2, van december 2006 tot april 2007.

Militair in hart en nieren

Van Ginderen stond bekend als een gedreven en perfectionistische collega. Hij was een militair in hart

en nieren die leefde voor zijn vak. Hij kon soms humorig uit de hoek komen maar als hij dat deed, kwam dat voort uit zijn motivatie om 120% kwaliteit te leveren. Van Ginderen stond niet graag op de voorgrond maar hij was er graag bij wanneer er wat te vieren viel. In de loop der jaren had de adjutant zijn eigen, droge gevoel voor humor ontwikkeld. Een directe collega omschrijft hem als volgt: "Een fijne collega, een pure vakman, een vraagbaak, een voorbeeld voor mij en voor vele anderen. Iemand met het hart op de juiste plaats." "Een echte onderofficier", zegt een andere collega over Van Ginderen. "Hij zorgde echt voor zijn personeel op zijn eigen, sociale manier."

Buiten zijn werk als militair hield adjutant Van Ginderen zich graag bezig met zijn Harley Davidson-motoren. Ook was hij een groot liefhebber van mooie auto's: van een Landrover tot een Mini Cooper Station.

Adjutant Sjaak van Ginderen werd 46 jaar. Wij zullen hem missen en wensen familie en vrienden veel sterkte toe bij het verwerken van dit zware verlies.

VERENIGING VAN INDIË-BATALJONS VAN HET GARDEREGIMENT PRINSES IRENE



Voorzitter: H.Vleeming, St.Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort, tel. 026-3118271
Secretaris: Th.J.van Alst, Nicolaas Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar, tel. 0316-524002
Penningmeester: W.G.ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen, tel. 0575-519207
 E-mail adres: wg.terhorst@chello.nl, Bankrekening :ABN-AMRO 53.25.60.396
 Ingeschreven K.v.K.Eindhoven onder nr. 40240403

De Algemene Ledenvergadering van de Vereniging van Oud-strijders van de Indië Bataljons

TEKST: THEO VAN ALST

Verslag van de Algemene Bestuurs- en Leden Vergadering van de VOSIBGRPI die gehouden werd op dinsdag 10 maart 2009 in Oirschot

Aanwezig waren 13 personen, 5 mensen hebben afgezegd. Van een aantal mensen is geen reactie ontvangen.

Voorzitter H. Vleeming opende de vergadering met een hartelijk welkom voor alle aanwezigen. Helaas is de opkomst deze keer klein. Na de ope-



Het dagelijks bestuur van de VOSIB

ning verzocht hij om staande, één minuut stilte in acht te nemen om de overleden sobats van het laatste jaar, alsmede al onze gesneuvelden te herdenken.

Een dankwoord is op zijn plaats aan de staf van het Regiment voor de goede medewerking en assistentie bij allerlei evenementen op de Kazerne. Dank ook aan het 3e Bataljon voor de uitnodiging aan ons DB op hun reünie in de Harskamp alsmede voor alle uitnodigingen van het 4e t/m het 7e Bataljon hier in Oirschot. De heer Drost (3e Bat.) was zeer verheugd, dat niet alleen het DB, maar ook het Regiment met een afvaardiging op hun reünie aanwezig was geweest.

Een greep uit de notulen

Onderstaand leest u een greep uit de notulen. Als u in het bezit wil komen van het hele verslag, neem dan contact op met de secretaris.

- De notulen/verslag van de jaarvergadering van 2008 werden zonder op – of aanmerkingen goedgekeurd met dank aan de secretaris.
- Ook de boekhouding en het jaarverslag van de penningmeester werd in orde bevonden door de kascommissie, bestaande uit de heren J. Schuurman (3) en F. Sturm (6). Er werd decharge verleend voor het gevoerde beleid. De nieuwe kascommissie bestaat uit: F. Sturm (6) en T. Ploeg (7) met J. Regts (5) als reserve.
- Algemeen Bestuursleden J. Drost (3) en J. Kerssemakers (4) waren aftredend en werden herbenoemd. Aftredend en niet herkiesbaar, vanwege gezondheidsredenen, was AB-lid en tevens vice-

voorzitter Frans Mulder (5). Op verzoek van het DB, zal Harry Hermans, ook van het 5^e Bat. deze functies (AB-lid én vice-voorzitter) overnemen.

- Nu de Vereniging Van Veteranen GFPI in oprichting is, is het raadzaam dat één man alle geleidingen van "Prinses Irene" gaat vertegenwoordigen bij het Veteranen Platform in Den Haag. Deze functie zal ingevuld worden door de Secretaris van de Vereniging Veteranene Vredesmissies GFPI LKol. Andy van Dijk.
- Het Erecouloir tijdens de Nationale Herdenking in Amsterdam op 4 mei zal zo lang mogelijk "be-mand" worden door enkele Veteranen van onze Parade-eenheid. De secretaris heeft namen doorgegeven aan het Veteranen Platform. Zij verzorgen ieder jaar de uitnodigingen.
- De statuten en huishoudelijk reglement voor de nieuwe Vereniging Van Veteranen zijn opgesteld. Enkele artikelen moeten nog nader besproken worden. Men streeft ernaar dat eind 2009 alles afge-werkt is – bij de notaris gepasseerd is – zodat dan de vereniging officieel is opgericht. De Vosib, met daarin vertegenwoordigd de 5 Indië-Bataljons, neemt deel aan deze nieuwe Vereniging als één unit met een eigen identiteit, die de Statuten van de nieuwe vereniging volgt en ook hun huishoudelijk reglement hanteert, met daaraan gekoppeld een doelgroepbijvoegsel, dat prevaleert boven het gestelde in het huishoudelijk reglement. Dit doelgroepbijvoegsel is aangeboden aan de ALV en is als zodanig geaccepteerd.
- De bijdrage voor de Vaandeldrager blijft voor 2009 en 2010 ongewijzigd.

De voorzitter sluit vervolgens de vergadering met dank aan ieders inzet en wenst allen een goede gezondheid en een goede reis naar huis.

Wat een verrassing

TEKST: HARRY VLEEMING, VOORZITTER VOSIB

Tijdens de Regiments-social van 8 Mei 2009 in de Generaal Majoor de Ruyter van Steveninckkazerne in Oirschot werden de heren Theo van Alst en Wim ter Horst verrassend in het zonnetje gezet. Niets vermoedend reikte Genmaj bd. Leen Noordzij de Gouden Fuseliersspeld aan beide Sobats uit. Een heel bijzonder eerbetoon en terechte waardering voor een 15-tal jaren van heel goed functioneren in het dagelijks bestuur van de Vereniging

Oud-strijders Indiëbataljons.

Namens onze vereniging van harte gefeliciteerd met deze onderscheiding. Ik hoop dat jullie nog menig jaar in goede gezondheid de belangen van de Indië Sobats mogen behartigen.

Blij verrast met de Gouden Fuselierspeld



Parade-eenheid nam deel aan bevrijdingsdefilé in Wageningen

TEKST: THEO VAN ALST

Zoals al zovele jaren werd op dinsdag 5 mei in Wageningen weer het Bevrijdingsfeest gevierd, georganiseerd door het Nationaal Comité Herdenking Capitulaties 1945 en het Comité 4 en 5 mei. Naast een symposium en het herdenkingsconcert in de Johannes de Doperkerk, omgeven met toespraken, was er natuurlijk ook weer het traditionele vrijheidsdefilé.

Besloten was dat dit jaar minder veteranen mochten deelnemen aan het defilé dan men gewend was, namelijk alleen WOII – verbonden eenheden. Maar enkele pelotons "Blue-caps", Korea en Libanon-Veteranen lieten zich hierdoor niet uit het veld slaan en liepen ongehinderd mee.

Naast diverse detachementen veteranen en oude voertuigen, waaronder ook buitenlanders liep natuurlijk ook onze Parade-eenheid van de Indië Bataljons mee o.l.v. commandant Theo van Alst. Jammer, dat men alle vaandels en banieren bij elkaar liet marcheren, waardoor het publiek niet kon vaststellen welk peloton voorbij kwam. Duizenden mensen langs de route applaudisseerden zich de handen warm. Dit is voor de défilanten zeer aan-
doenlijk en een hint om correct te "showen". Het defilé werd afgenomen door de Commissaris van de Koningin van Gelderland, Hr. Cornielje en de Burgemeester van Wageningen Hr. van Rumund.

Een groot hiaat was, in tegenstelling tot andere jaren, dat er geen tribunekaarten voor onze partners beschikbaar waren. Na heel veel inspanning was het Jan Schuurman en Wim ter Horst toch gelukt enkele kaarten te bemachtigen, maar helaas bestemd voor een "ver weg Tribune". Dit vonden de dames niet echt leuk!

Verder is er veel vermaak in en om de grote "tent", zodat het toch altijd een heel gezellige dag wordt; men ontmoet er altijd veel "oude bekenden".

Onze Parade-eenheid doet zaterdag 27 juni ook weer mee aan het veteranendefilé in Den Haag.

De oudjes lopen nog goed in de pas



NIEUWS VAN HET VIERDE BATALJON GRPI

Garderegiment



1946-1950

Reünie Commissie
4^e Bataljon

Reünie Comité 4e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene

Voorzitter: J.K. Kerssemakers, Dr. Schaepmanplantsoen 9, 5707 EA Helmond,
Tel 0492 - 524366

Secr./Pennm.: Th.J. van Alst, Nic. Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar,
Tel. 0316 – 524002, e-mail: t.alst@upcmail.nl.

Kazernecontact: J.T.J. Beckers, Mgr. De Haasstraat 27, 5521 TA Eersel,
Tel. 0497 – 513218, e-mail jtj.beckers@kpnplanet.nl

Lid: M.W. Knoll, Achter de Raaf 69, 4102 DD Culemborg, Tel. 0345 – 520853

Lid: B. Petersen, Van Pallandtdreef 20, 4101 KC Culemborg, Tel.0345 – 520887

TEKST: THEO VAN ALST

Reünie 2009

Op woensdag 14 oktober 2009 vindt de 22^e reünie plaats voor de Veteranen van het 4^e bataljon GRPI . Gezien het teruglopend aantal deelnemers zullen wij deze keer samen met het 7^e bataljon deze “happening” organiseren.

In Vaandeldrager nr. 89 van april 2009 heeft u in de rubriek van de Vereniging van Indië Bataljons hier al iets over kunnen lezen.

De samenkomst is zoals gewoonlijk op de Legerplaats Oirschot, deze keer in het nieuwe KEK-gebouw.

Misschien is het prettig verhalen uit te wisselen tussen ons oud-militairen van beide bataljons.

Het 7^e heeft lange tijd doorgebracht op Nieuw Guinea, maar waren ook gelegerd – later – in Oost Java. Zij kennen Surabaya op hun duimpje, want in 1950 was het daar heel wat rustiger dan in onze tijd 1947 – 1950.

Wij mochten immers slechts enkele uren vanaf de di-

verse buitenposten Surabaya bezoeken om naar de film te gaan of een glaasje te drinken in “De Marijke”. Herinnert u zich deze tijd?

In augustus ontvangt iedereen uitnodiging met een inschrijfformulier.

Belangrijk voor uw reüniecomité is dat iedereen dit formulier per omgaande inzendt en het maakt niets uit of u wel of niet aanwezig kunt zijn. Het is een vorm van contact met het reüniecomité en tevens een controle van ons ledenbestand.

Natuurlijk is een bijdrage voor de Vaandeldrager, over te schrijven tegelijk met het inschrijfgeld, van harte welkom. Immers de Vaandeldrager ontvangt u 4 keer per jaar en kost per jaar ongeveer € 12,- per persoon.

De zon gaat nog steeds voor niets op, doch aan de uitgifte van ons mooie Regimentsblad zijn uiteraard kosten verbonden.

Alvast bedankt voor uw spontane reactie. Hopelijk treffen wij elkaar op 14 oktober a.s. in Oirschot, in een goede gezondheid en wordt het een onvergetelijke dag.

Onze reünie van vorig jaar





Reüniecommissie 5-GRPI

Secretariaat: H.A.M. (Ine) Speelberg-Hermans. Eikenlaan 13, 6063 BM Vlodrop,
tel. 0475-404404, ine.speelberg@home.nl

Foutief onderschrift panterembleem

De redactie ontving naar aanleiding van Vaandel-
drager 89 onderstaande brief van de heer K. Visser.

Steenwijk, 13 april 2009.

*Geachte redactie,
Als oud-sergeant-majoor-instructeur, thans eind
deze maand 88 jaar "jong" en reeds meer dan
30 jaar met militair pensioen, schrok ik ditmaal bij
het zien van het onderschrift bij embleem "zwarte
panter" (Vaandeldrager nummer 89, bladzijde
12). Dit is niet het embleem van 5 GRPI maar al-
leen van de 1^e compagnie, waar ik diende bij de
kapitein Baerends, na vertrek van de majoor
Buitenweg. Deze werd terecht genoemd aardrijks-
kundeleraar en reserveofficier. Bij ontstentenis van
de bataljonscommandant werd hij tijdelijk aange-
steld in deze functie, met luxe auto. Na terugkomst
van de BC heeft hij zich "laten" afkeuren en ging
terug naar Nederland. Daar zaten wij dan: 3
vaandrigs, 1 sergeant-majoor-instructeur, 1 ser-
geant-majoor-administrateur en verder dienstplich-
tigen. Wij kregen toen de kapitein Baerends, één
van de weinige beroepsofficieren, als comman-
dant. De 1^e compagnie moest onder zijn leiding
de demarcatielijn over, waarbij ikzelf werd neer-
geschoten. Het betreffende embleem is daarna
door de kapitein zelf ontworpen en betaald in
Batavia. Nogmaals alleen de 1^e compagnie, dit
embleem ligt bij mijn herinneringen.
Nu ik u dan toch schrijf, het bataljon was in eerste
instantie geen "Garde". Dit waren alleen de
Grenadiers en Jagers. Ik heb ook nog de mou-
wemblemen van die tijd bij de "Prinses Irene".
Later is het ook Garde geworden.*

*Met vriendelijke groet,
K. Visser.*

Naschrift redactie:

Het onderschrift bij het bedoelde embleem is inder-
daad niet correct, waarvoor excuses. Het is bekend
dat het embleem van de "springende panter", waarbij
de lijn symbool staat voor de demarcatielijn, alleen is

gedragen door 1^e compagnie 5 GRPI. Het is dan ook
een zeer zeldzaam mouwembleem (geëmailleerd op
metaal) en gelukkig opgenomen in de collectie van
Regimentsverzameling Brigade en Garde Prinses
Irene. We zijn heel blij met de reactie van de heer
Visser want deze heeft ook nieuwe informatie opgele-
verd. Het was niet bekend dat kapitein Baerends de
ontwerper en initiator van het embleem was.



Zwarte Panter

Op wacht 14 juni 1948

Tekst uit het dagboek van Frans Mulder (Vervolg)

Sterrenhemel, fonkellicht, bliksemschichten in de ver-
te, wacht aan de kali...

Aan de kali eenzaam bij het licht van de maan staat
een schildwacht, zwart afgetekend tegen het licht
van schijnwerpers, dat nu en dan oplicht door het
voorbijschieten van een nachtvlinder. Donker steken
de palmbomen af tegen de met sterren bezaaide he-
mel. De kali ruist zacht, terwijl zilveren golfjes weg-
spoelen. Een heldere ster komt van achter de bergen
op, zodat de contouren der toppen goed zichtbaar
worden. Krekels tsjilpen. In de verte valt een klapper
uit de boom en wordt de nachtelijke stilte ineens ver-
scheurd. Lichtjes van vuurvliegjes gaan in een vlie-
gende vaart aan en uit door het donker. De wacht-
post loopt heen en weer. Niemand gunt hem rust,
want zelfs de muskieten laten hem niet los.
Voortdurend zoemen ze om zijn oren en hoofd. Om
de lamp vliegen ze nu in grotere getale. Voetstappen
hoort hij...aflossing... Gelukkig... Welterusten...

Grotere zuivering

Op 18 juni vindt er een wat grotere zuivering plaats
bij Pondok, welke actie om 4.00 uur 's nachts begint.
Iedereen is gespannen. De camouflageoverall, 50
nieuwe patronen, één handgranaat en een blikje
Amerikaanse noodrantsoenen wordt voor eenieder
klaargelegd. Deze actie is nodig, daar de TNI ons
gebied thans veel te veel binnendringt. Met 70 man

gaan we op pad zonder VP-banden en met automatische wapens. In voertuigen verdwijnen we de duisternis in en om ons niet al te veel te vermoeien, wordt het eerste stuk op wielen afgelegd. Morgen zal het derde peloton met versterking van carriërs en mortieren ons volgen.

Voor de Tapakis op een heuvel gaan we in hinderlaag. Het eerste en derde peloton zullen een zwenkende beweging maken om de TNI in onze hinderlaag te laten lopen. Doch de TNI schijnt al gevlucht te zijn over de kali. Besloten wordt weg te trekken, doch aan de voet van de berg aangekomen, waar we open en bloot staan, krijgt de TNI ons in de gaten en de eerste schoten vallen.

Het peloton gaat weer snel heuvelopwaarts, waar goed brenvuur door Dirk wordt afgegeven, doch van vijandelijke zijde komt nu gericht snipervuur op ons af, waardoor we snel weg moeten om niet in moeilijkheden te geraken. Moeilijk en zwaar is het terrein naar beneden langs een afgebrande, kale heuvelwand. Na een patrouille van 16 uur komen we heelhuids thuis, doodvermoeid vallen we onder de klamboe... de actie is geslaagd en we hebben onze eerste doop gehad.

Op 21 juni wordt aan de Tapakis, de Status-Quo-Lijn, aan weerszijden voor het eerst post afgegeven.



Status-quo lijn

Nachtpatrouille

Op 26 juni lopen we een nachtpatrouille, waarover een echt verslag op zijn plaats is. Hier volgt het: Zondagavond 24.00 uur. Achter de bergen komt de maan op, schaduwen tekenen zich af op de weg. Acht man zegt voorlopig hun bed vaarwel waar ze wat graag op waren blijven liggen, maar de opdracht moet ook deze avond uitgevoerd worden. We gaan rechtsaf en zakken langzaam naar de kali toe. Eigenaardig fris spoelt het water om je benen en je laat je rustig deinen over de wiegelende golfjes. Als we de overkant bereiken, zijn onze broeken lood-

zwaar. Wachten wordt niet gedaan. Verder moeten we. Langzaam glijden de lichten van ons bivak tussen het struikgewas achter ons weg en we komen spoedig tussen licht en schaduw bij de eerste kampong. We moeten nog door een droge kali heen en meerdere kampongs verdwijnen in het nachtelijk duister. Alles is doodstil, want in dit late uur heeft iedereen zich al ter ruste gelegd. In Sikaboe waakt bij een oliepitje de Ronde-kampong, die in haar vreugde, als ze ons ziet, de kepala-kampong wakker roept. Rechtsaf gaat het nu tot aan de bergen bij Belanti, waar de Ronde-kampong letterlijk wordt wakker getrommeld, wat natuurlijk fout is, want als je dat doet, is de herrie niet van de lucht.

Voor straf moeten ze mee om ons de weg te wijzen. In de verte zien we fakkels, wat later een bruiloft blijkt te zijn. We komen langs een huis, waar in een goede sfeer feest gevierd wordt. Na Saranthi slaan we rechtsaf en bereiken met onze gids na vele sawahs doorkruist te hebben, de kali. Wat een prachtig gezicht, die verlichte bergen in de open sawahs! Na de kali gaat het verder door pisanguinen en eindelijk bereiken we de grote weg, die ons naar het bivak zal leiden. Na een dik uur lopen bereiken we de draai naar ons kamp. Hier gaan we over de spoorlijn en om 4.00 uur wordt de lamp van de wacht gedraaid na een lichtsein van onze kant, zodat we veilig binnen kunnen komen, ongehinderd door ons bivaklicht. Zo, we zijn thuis en spoedig ligt eenieder in diepe slaap onder het muskietengaas, want vermoeid zijn we!

We naderen de tijd, dat extra opgepast dient te worden, daar de vastentijd (Poehassa-tijd) aanbreekt, in welke periode de TNI denkt, volgens het mohammedaans geloof, onkwetsbaar te zijn.

Op 29 juni wordt er te Padang de Prins Bernhards mars gelopen van 20 km. Om 7.00 uur staan we op het "U"-brigadeplein gereed voor vertrek.

Begin juli gaat het peloton voor een week controle uitoefenen aan zee, teneinde uitgaande prauwen te bewaken en de bevolking de gelegenheid te geven hun rijsttoestoot binnen te halen.



U Brigadeplein



S – Ireentje nr.73

Reüniecomité

Het reüniecomité van het 6e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene wordt gevormd door: Jan Elbers, Kluizeweg 264, 6815 EJ Arnhem, tel. 026-3514227.

Harry Vleeming, St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort, tel. 026-3118271.

Piet Peters, Kasteelsepad 7, 6686 EX Doornenburg, tel. 0481-423410.

Frans Sturm, A. van der Horststraat 28, 1065 GX Amsterdam, tel. 020-6171262.

Rekening bij de Rabobank Arnhem onder nr. 15.86.65.996, alsmede een Girorekening onder nr. 19.30.405. Beide rekeningen t.n.v. Reüniecomité 6e Bataljon GRPI.

Een terugblik in de jaren 48 tot en met 50 (vervolg)

TEKST: JAN ELBERS

In Krawang begon ons leven in de tropen. Wie in oktober 1948 Krawang zei, bedoelde eigenlijk het Hospitaalkamp en de Rijstpellerij, want die vormde voor de Irene - mannen het begrip "Krawang".

Mogelijk kunnen de bioscoop en de toko's Atoom en Renville daar nog bijgenoemd worden, doch slechts op de derde of vierde plaats.

Het noemen van de namen Hospitaalkamp en Rijstpellerij zal voor velen van u herinneringen opleveren aan de legering in deze kampementen. Wat de kampementen zelf betreft, zijn de herinneringen niet zo prettig. Het is maar gelukkig, dat het verblijf hier niet te lang zal duren.

De verwachtingen voor wat de legering betreft waren niet al te hoog gespannen; dat viel toen heel erg tegen. Dat gold ook voor de voeding. Van de Hollandse pot naar een nasimaaltijd was een hele overgang. In de beginne werd de gekookte rijst met suiker bestrooid, doch na verloop van tijd kwam de nasi-goreng toch wel in trek. De legering in het Hospitaalkamp zag er bij de eerste aanblik redelijk uit. Bij nadere beschouwingen bleek dat het tegenviel, vooral als de natte moesson zijn intrede deed. Dan was het hele kampement een ware modderpoel, een onbeschrijflijke bende, die zelfs in de stenen huisjes en barakken zijn sporen achterliet. Het was verre van ideaal, maar wij konden het er nog net meedoen. Anders was het gesteld in de Rijstpellerij: daar was bestrating aangebracht zowel op het plein

en de vloeren, hetgeen wel zo prettig was. Minder prettig waren de grote bedompte ruimten waar men gelegerd was en waar het altijd donker en vreselijk stoffig was. Regende het, en dat was vooral 's nachts erg, want dan kon je er op rekenen, dat je onder de klamboe vandaan spoelde.. Het was dus zaak om een grondzeil boven je klamboe te spannen en in de loop van de nacht voorzichtig leeg te gieten om overloop van water te voorkomen. Zo konden de meest grappige gevallen zich voor doen, want er waren sobats die pas wakker werden wanneer er een flinke hoeveelheid water op zijn tempatje lag. Een andere bijzonderheid was de watervoorziening in het mandilokaal.

Men moest hier vroegtijdig zijn om te kunnen douchen, want na enkele wasbeurten, hield de watervoorziening het voor weer voor gezien. Tot zover weer een stukje herinnering aan onze tropentijd; wordt vervolgd.

Tenslotte:

- Wensen wij u een goede vakantie toe;
- Hopen wij elkaar weer te ontmoeten op 2 september aanstaande in Oirschot;
- Groeten wij onze sobats in het buitenland;
- Eindigen wij met de hartelijke groeten van: Harry, Piet, Frans en Jan.





NIEUWS VAN HET ZEVENDE Bataljon, Bataljon BERDJALAN

Reüniecommissie van het 7e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene,

Jo van der Weerd, Voorzitter, Houttuinen Noord 33, 7325 RE Apeldoorn,
Tel. 055-3662338.

Wim ter Horst, Secretaris/Penningmeester, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen,
Tel. 0575-519207, wg.terhorst@chello.nl.

Willem Bruger, Worthrhedenseweg 73, 6991 DZ, Rheden, Tel. 026-4976857

Teus Meijer, (Sociaal contactpersoon voor de regio Zuid West Nederland)

Stationsweg 54 F 3233 CT Oostvoorne. Tel. 0181- 485089.

Sjaak Besteman, (Sociaal contactpersoon voor de regio Noord West Nederland)

Druckerstraat 31, 1814 RG Alkmaar. Tel. 06-29041313.

Postbankrekening: 4347 en Bankrekening: 43.89.98.499 beiden ten name van
Bataljon Berdjalan, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen.

TEKST: BEWERKT DOOR WIM TER HORST.

Uit het dagboek van luitenant P.J. van der Schueren,
zijn reis van Padang naar Nieuw Guinea en Kerstmis
1949 in Hollandia.

Nadat 7 Irene gedurende zes weken op Sumatra
had vertoefd werd er in den Haag besloten om dit
bataljon over te plaatsen naar Nieuw Guinea, om-
dat daar onvoldoende bewaking was om een eventu-
ele aanval van "Soekarno" op te vangen. Het was
opnieuw een zeereis van ongeveer 14 dagen voor-
namelijk met de Thedens. De plaatsen waar groepen
gelegerd zouden worden waren Fak Fak, Sorong,
Manokwarie, Biak, Hollandia en Ifar. Een kleinere
groep voer met een LST, waarmee het groot materi-
aal werd vervoerd. Luitenant van der Schueren, die
inmiddels was ingedeeld bij de 2e Compagnie,
schrijft in zijn dagboek het volgende:



LST II De Pelikaan

"Op vrijdag ochtend 2 december was het bekend,
waar iedereen heen zou gaan.

's Middags zijn we direct maar verhuisd naar het ten-
tenkamp waar de 2e Cie lag. Zaterdag ben ik even
geweest en zondagochtend ook. Direct heb ik ruzie
met mijn nieuwe Compagniescommandant, luitenant
van Gulik. Het ging om het vervoer van die dag. Erg
belachelijk, maar ja het kan mij niets schelen. Het
was bekend, dat het bataljon op het KPM schip de
Thedens zou reizen, uitgezonderd twee pelotons van
de 2e Cie. Ik zit dus aan boord van de LST II de
Pelikaan. Zondag 4 december zijn we aan boord
gekomen en dinsdagmorgen zijn we pas vertrokken.
Wat was het laden een rommeltje, maar ja het zit
erin en straks komt het er ook wel weer uit op de één
of andere manier. Majoor Telders is onze comman-
dant, zodat we weten hoe het aan boord zal zijn.
We doen niets, behalve dat we de grote wantoestan-
den in de keuken moeten verwerken. Ook hebben
we een diefstal gehad van 5000 sigaretten.

Hollandia en Kloofkamp

Na een zeereis van 2 à 3 weken arriveerden we op
21 december in Hollandia. 's Morgens lag de LST in
de baai, die nog veel Amerikaanse herinneringen
heeft. Daar was een grote opslagplaats en in de
baai zijn nog enkele balken over van de steigers, die
of in zee zijn gevallen of gedemonteerd zijn door de
basis. De LST legde aan op een oude landingsplaats
van de Amerikanen. De Thedens lag al aan de stei-



ger. Onze kwartiermakers waren nog niet van boven gekomen, zodat we maar begonnen zijn te ontschepen en de wagens van de LST halen. Ze wilden echter niet starten omdat de accu's niet op spanning waren. We hadden ze gebruikt om licht te hebben in de wagens.

Eindelijk kregen we te horen waar we naar toe zouden gaan. 's Middags is de compagnie naar het kampement gegaan in de kloof (Het Kloofkamp).

Voorlopig zal ik aan boord blijven om toezicht te houden op het lossen van het schip. Ik heb dus rustig aan boord gegeten en geslapen terwijl de rest in het kampement sliep in de Konsets- of te wel

Nissenhutten. Het kampement zag er verwaarloosd uit en de hutten, die op palen staan zijn gedeeltelijk kapot of de palen zijn verrot, maar dat mag niet hinderen.

Tot Kerstnacht hebben we overgewerkt om de LST leeg te krijgen. Wat een werk, maar toch lukte het ons! Zaterdagochtend naar de Nachtmis. We waren allemaal moe. Het was warm en benauwd. De kerststemming zat er niet echt in. We wachtten op de post van thuis. Na de mis naar de kantine, alwaar we wat aten en toen maar naar bed om te slapen tot tien uur. Na die tijd pakte ik een stoel en heb toen rustig in de schaduw gezeten, want het was weer warm. Veel gedacht aan thuis en Kerstmis in Nederland. De dag verder was heel rustig. Ik heb weinig uitgevoerd, maar gewoon niets gedaan en alleen maar uitgerust. Dat geldt voor de hele compagnie. Tweede Kerstdag was weer een gewone werkdag en zo zijn we doorgegaan, totdat we op medisch advies halve dagen vrij kregen om te herstellen van het zware werk."

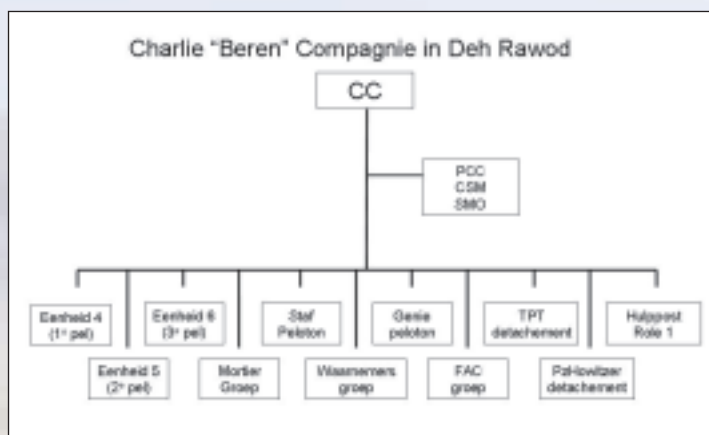
BATALJONSNIEUWS

The Bear went over the mountain - again

**TEKST : MAJ DER FUSELIERS MAIKEL VRENKEN,
COMMANDANT C 'BEREN' COMPAGNIE, 11 BATTLEGROUP
RHVS, TFE-9**

Vanaf 3 maart zijn de eerste mensen van onze C 'Beren' Compagnie naar Deh Rawod vertrokken. Het startschot werd gegeven door ons 1e peloton (eenheid 4) en een deel van de staf. De laatste mensen, van het Panzerhouwitserdetachment, kwamen een maand later. Vanaf begin april was onze eenheid dus pas compleet. We hebben het dan ook in fasen overgenomen van onze voorgangers. In de eerste weken was het even wennen. Het terrein en het klimaat waren nieuw voor ons. De temperatuur liep in

het begin van maart al snel op tot rond de 20-25 graden. Maar door de vele regen waanden we ons soms in Nederland. Gelukkig viel de meeste regen 's nachts. In het begin werden alle patrouilles uitgevoerd door onze voorgangers samen met ons. Zo konden we langzaam wennen aan het gebied en maximaal gebruik maken van de kennis van onze voorgangers. Alle patrouilles kwamen in principe dezelfde dag weer terug op het kamp. Op 18 maart vertrok eenheid 4 als eerste naar Patrouille Basis Coyote, een klein kamp in het Noorden van ons gebied. Vanaf daar gingen ze, met nog enkele van onze voorgangers, zelfstandig aan de slag. Op 25 maart werd het commando overgenomen van onze



voorgangers, de Alfa 'Java' Compagnie van 12 Infanteriebataljon Luchtmobiel. Ondanks dat nog niet alle mensen aangekomen waren in het gebied ging de verantwoordelijkheid over naar de Beren. De samenstelling (in de praktijk, niet die op papier) van de compagnie ziet er uit als weergegeven op het organigram. (afbeelding organigram)

Aan de slag!

Direct na de overgave/overname nam het operationele tempo toe. Er gebeurde veel in het gebied. Een aantal van die zaken wil ik kort belichten.

Medevac

Direct nadat de overgave/overname had plaatsgevonden op de Hulppost, kon deze eenheid meteen aan de slag. Op 30 maart werd een lokale bewoner

met een schotwond binnengebracht. Deze werd later op de avond door een helikopter (speciaal ingericht voor 'medische evacuatie' oftewel medevac) afgevoerd naar de medische installatie in Tarin Kowt. Intussen staat de medevac-teller op tien stuks, waarvan twee Nederlanders. Bij de twee Nederlanders was er geen sprake van spoed, maar werden ze afgevoerd voor een medisch onderzoek dat niet op Camp Hadrian plaats kon vinden. En ook dat gaat met een speciale helikopter.

Vuursteun

De vuursteun ging aan de slag met een oefening, waarbij alle wapensystemen getest werden. Op 4 april werd er vanaf afvuurlocaties op en naast het kamp met de 81 mm mortieren en met de panzerhouwitzer geschoten. De doelen stonden op onze schietbaan. Deze schietbaan ligt ongeveer 1 kilometer buiten het kamp en is enkele kilometers diep. Daar stonden onze voorwaartse waarnemers, die de juiste schietgegevens door moeten geven aan de mortieren en de panzerhouwitzers. Alle gebruikte procedures, granaten en wapensystemen functioneerden naar behoren. De schietdag was dan ook een succes en gaf iedereen veel vertrouwen in onze vuursteun.

Dodelijk slachtoffer in Tarin Kowt

In de avond van 6 april werden we opgeschrikt door het bericht dat een raketaanval had plaatsgevonden op Kamp Holland, waarbij uiteindelijk één van onze collega's om het leven kwam en er vijf gewond raakten. Uiteraard kwam dit bericht ook hard aan in Deh Rawod. Dezelfde avond werden alle militairen in Deh Rawod geïnformeerd door de Basecommandant. De dag erna werd een herdenkingsceremonie gehouden bij de vlaggenmasten en het monument op het kamp. De volgende dag werd een herdenkingsdienst gehouden op het kamp, terwijl op datzelfde moment de afscheidsceremonie op Kamp Holland plaatsvond. Zo konden ook wij op gepaste wijze afscheid nemen van een gewaardeerde collega.

Meerdaagse operatie in de Tangi Valle

Op 10 april stond de eerste grote operatie op het programma. Samen met een 140-tal militairen van het Afghaanse Leger (de ANA) en een dertigtal Franse militairen werd de Tangi-vallei uitgekamd. Eén van de pelotons, aangevuld met een deel van de

Majoor Vrenken, met zijn voorganger en Commandant PRT Mission Team 3 op de Malik Shura in Deh Rawod.



compagniesstaf, nam deel aan deze operatie. Ook het Provincial Reconstruction Team en een Police Mentoring Team namen deel aan deze actie. Na drie dagen in de buitenlucht te hebben gewerkt en geslapen keerden de eenheden veilig, moe en voldaan weer terug naar de base.

Raketaanvallen

Op 13 april kreeg ook Camp Hadrian te maken met een raketaanval. Ondanks dat de vorige beschieting van Camp Hadrian heel lang geleden was, was de reactie van de mensen goed te noemen. Direct werd beschutting gezocht in één van de vele gepantserde ruimtes op het kamp. Net als op Kamp Holland zijn alle slaapruidtes en vrijwel alle werkruimtes gepantserd. Het kamp is dan ook goed beschermd tegen dit soort aanvallen. Overigens raakte de raket het kamp niet, maar kwam hij een eind buiten de buitenste omheining van het kamp neer. De 107mm raket, die gebruikt wordt door de Taliban, is een onbestuurbare, uiterst onnauwkeurige raket. Een kleine base als Camp Hadrian is dan ook vrijwel niet te raken. Wel zijn de raketten effectief in het creëren van angst, zowel bij de militairen op het kamp, als bij het thuisfront. Een aantal dagen later werden er twee raketten op het kamp afgevuurd. Geen van beide raketten trof doel, wederom vielen ze een eind buiten de buitenste ring van het kamp. Intussen heeft de basecommandant enkele maatregelen laten nemen om nog meer bescherming op het kamp aan te brengen, zodat mensen die buiten aan het werk zijn nog betere dekkingmogelijkheden hebben. Vooralsnog is er op het kamp niemand geïntimideerd door de raketten.

Luy Pul Bridge op instorten

Op 15 april bereikte ons het bericht dat een belangrijke brug, op ongeveer vier kilometer afstand van het kamp, dreigde weg te spoelen. Door een verkeerde constructie en de vele regenval, was een deel van een landhoofd (waarop de brug was gebouwd) anderspoelt geraakt en was de helft van de op- en afrit ingestort. Met hulp van lokale aannemers wisten onze genisten en infanteristen de brug niet alleen te redden, maar ook voldoende te herstellen voor al het verkeer. Deze operatie nam in totaal bijna vijf dagen in beslag en onze inzet werd zeer gewaardeerd door de lokale bevolking.

Koninklijk bezoek

De dag nadat het bericht over de brug binnenkwam, was er Koninklijk bezoek in Deh Rawod. Zijne Koninklijke Hoogheid, Prins Willem-Alexander van



De Berenvlag waait boven het centrale plein op de base.

Oranje, kwam ons met een bezoek vereren. Na een bezoek aan eenheid 6 op Patrol Base Coyote, vloog hij door naar Camp Hadrian. In de korte tijd dat hij Hadrian bezocht sprak hij met vele mensen. Hierbij deed hij een goede indruk op van het wonen en werken in Deh Rawod. De Prins was ontspannen en had het prima naar zijn zin. Zijn bezoek werd afgesloten met een korte lunch en een fotosessie.

Na de lunch. Vlnr Maj Vrenken, Z.K.H. Prins Willem-Alexander, SMi Koot en de toekomstige commandant C 'Beren' Compagnie, Maj Bot





Door het centrale deel van Deh Rawod, route Shingowlah Oost

Meerdaagse patrouille in het Zuiden

Daarna volgde weer een meerdaagse patrouille. Dit keer was het eenheid 5 die langs de rivier de Helmand naar het zuiden afzakte. Deze geslaagde patrouille liep wat vertraging op doordat twee bushmasters in het drassige terrein vast kwamen te staan. Gelukkig is een eenheid daar op berekend en met de nodige steun van de bergingsgroep en zelfs de EOD, werden alle doelstellingen gehaald en was men op het geplande tijdstip weer terug op de base.

Thuisfrontdag

Intussen werden er ook in Nederland activiteiten ontplooid. Het Thuisfrontcomité had een Thuisfrontdag geregeld, waarbij een live videoverbinding tussen Afghanistan en Nederland tot stand werd gebracht. Een aantal commandanten werd gevraagd om wat te vertellen over Deh Rawod, waaronder ikzelf, Madieke en Gerhard. Door de opstelling van de videoverbinding was het ons niet duidelijk hoe druk het was, maar we hopen dat de mensen die er waren een leuke dag hebben gehad. fstaan van personeel

Vanwege de slachtoffers die in Tarin Kowt (TK) gevallen waren, moest onze compagnie vier Fuseliers afstaan om de getroffen eenheid weer op sterkte te brengen. De pelotonscommandanten van het eerste en het tweede peloton stonden voor de moeilijke en zware beslissing om twee van hun mensen aan te wijzen. Op 19 april vertrokken deze Beren naar TK. Pas na de uitzending gaan we deze mannen weer definitief terug zien.

Embers

Hard werken vraagt om hard ontspannen. Naast de nodige 'normale' ontspanningsactiviteiten op de base (film kijken, sporten, pokeravonden, en dergelijke) kwam er ook een band naar Deh Rawod. Door zorg van onze logistieke vrienden op het kamp werd een heus (geïmproviseerd) podium opgezet. Afgelopen vrijdag, 24 april, was de avond. Te zien aan de opkomst en het enthousiasme waarmee meegezongen werd, was de avond een groot succes. De naam van de band: Embers. Hun ervaringen staan op hun eigen weblog, te vinden op de site: www.embers.nl

Bootoversteek

Op dezelfde dag dat de band speelde, vond er een bijzondere actie plaats van eenheid 5. De westzijde van de Helmand rivier was al weer een lange periode onbereikbaar voor ons, in verband met de hoge waterstand. Dit werd opgelost door met een aantal boten (van het geniepeloton) de rivier over te steken en aan de andere kant een voetpatrouille te houden en te praten met de lokale leiders. De verbazing bij de lokale bevolking was groot. De belangstelling niet minder.

Filmploeg

Op dit moment is er ook nog een filmploeg aanwezig van Omroep Brabant. Zij volgen al sinds ons opwerktraject een viertal militairen van onze eenheid. De uren filmmateriaal, opgenomen in Nederland en Afghanistan, moeten leiden tot een televisieserie die omstreeks september 2009 zal worden uitgezonden. Op Omroep Brabant uiteraard.

Koninginnedag

In principe zijn alle dagen werkdagen en Koninginnedag ging hier dan ook voorbij zonder vrijmarkt (hoewel de 'bazaar' op het kamp wel open was). De aandacht ging deze dag meer uit naar de gebeurtenissen in Nederland, waar zich een drama voltrok in Apeldoorn. Verder begon het behoorlijk warm te worden. De laatste echte regenval viel rond 23 april en de temperaturen overdag liepen aan het eind van april op tot boven de dertig graden in de schaduw.

(Nog) meer informatie

Overigens kunt u ook op internet iets van onze activiteiten volgen. De Pelotonscommandant van ons eerste peloton, Marcel, heeft een speciaal weblog op de site van het Eindhovens Dagblad. (www.ed.nl/)

mening/weblogs/luitenantmarcel/) Hier vertelt hij allerlei dingen over de dagelijkse werkzaamheden van een peloton. Ik denk dat dit weblog een goed beeld geeft van de ervaringen van een eenheid die veel buiten de poort optreedt. Daarnaast heeft ook de plaatsvervanger van ons Geniepeloton, Rodger, een weblog, te vinden op www.reismee.nl/community/profiel/rodger-in-deh-rawod/. Helaas moet Rodger binnenkort Deh Rawod gaan verlaten ten gunste van Tarin Kowt.

Tot slot

Ik hoop dat ik u een klein beetje heb kunnen schetsen wat er bij onze eenheid gebeurt. Ik besef dat mijn verhaal onvolledig is. Iedere dag is weer een verrassing en er gebeurt veel. Gelukkig betekent dat voor de meeste militairen dat de tijd voorbij vliegt. In de



Gereedmaken voor een nachtpatrouille. Eenheid 6 in groen gevechtstenuue

volgende Vaandeldrager zal ik u op de hoogte brengen van de gebeurtenissen in mei.

Bataljons gezinsbarbecue

TEKST: MAJ DER FUSELIERS EMIL KASPERS, PBC

Op 10 mei was het weer zover, vanaf 14.00 uur waren de kaderleden van het bataljon met hun gezin, echtgenoot, echtgenote of partner weer uitgenodigd op de jaarlijkse gezinsbarbecue in Congleton. De barbecue volgde op de afsluiting van het kinderweekeinde, maar maakt er geen deel van uit. Veel kaderleden denken dat je moet deelnemen aan het kinderweekeinde om aan de barbecue te mogen deelnemen, maar beide activiteiten staan dus los van elkaar.

De deelname was vermoedelijk in verband met Moederdag iets minder dan de voorgaande jaren, maar de sfeer en gezelligheid waren als vanouds.

Alle tafels en stoelen waren bezet. De aanwezige dames ontvingen van het bataljon allemaal een roos ter attentie van Moederdag, wat zeer gewaardeerd werd.

Voor de kinderen was er een springkussen een voor de hele kleintjes en een voor de groteren. Een frietkraam zorgde voor de kleine magen (en enkele grote) en met een ijsje erbij was het feest compleet. Met een heerlijk zonnetje was het wel erg warm om te bakken maar met een koud zelfgetapt biertje of een rosétje was het goed vol te houden aan de bakken. Nadat iedereen genoten had van het eten werd er nog gezellig nagetafeld en geborrelt.

Ook een woord van dank aan iedereen die heeft bijgedragen aan de organisatie. Alles was weer perfect georganiseerd.

Oefening “Falcon Spring” in Ohrdruf van 18 t/m 27 maart

TEKST: FUSELIERS WINKELS EN BOCXE, A-CIE, EENHEID 4

Bij deze oefening is de nadruk gelegd op voetoptreden en integratie met het 13 Infanterie Bataljon. Dus de voertuigen hebben we in Oirschot achter gelaten om door het Duitse landschap te gaan stoempen met onze rugzak op de rug.

Na een dag in de bus te hebben gezeten zijn we aangekomen in Ohrdruf, waar het heuvelachtig is. Donderdag werden de contactdrills geoefend overdag en s’-avonds en daarbij kon je goed merken dat het terrein toch net iets anders is als de Oirschotse

hei. Op vrijdag was de schietbaan aan de beurt.

Daar zijn we voor het eerst gaan schieten met het tenue dat we dadelijk ook in Uruzgan aan zullen hebben. Zaterdag was gereserveerd om een sociale patrouille na te bootsen. De luit ging een gesprek voeren met de dorpsoudste en wij moesten de omgeving beveiligen door middel van een 360. De cls’s en de zulu hebben ook nog een spreekuur gehouden want er waren enkele zieke bewoners. Ze waren ziek geworden door vervuild water te drinken.

Na deze oefening zijn we terug gegaan naar het kamp om daar te gaan barbecuen met het 13de. Na

de barbecue was er de mogelijkheid om uit te gaan in Erfurt!

Ludieke sportdag

Zondags hebben we een ludieke sportdag gehad, daarbij waren we gemixed met het 13de om elkaar beter te leren kennen. Daarna het veld in gegaan om een patrouille basis te betrekken. Daarbij hebben we gedurende de hele nacht twee wachtposten gedraaid en er moest een patrouille lopen om eventuele vijanden te ontdekken. Als dat het geval zou zijn werd er meteen ingegrepen. Die nacht sloeg het weer om, van mooi weer kregen we regen, sneeuw en heel veel wind.

De volgende dag werden er sectiegewijs acties gedaan, de ene helft mocht gaan "optreden in verstedelijkt gebied" (ovg niveau 1) omdat we na deze oefening nog twee weken naar Marnewaard zouden gaan. We hebben daar inbraak raam en deur behandeld. De andere helft ging een gevechtsbaan doen waarbij patrouille gelopen werd en de ploeg contact kreeg waarop ze dienden te reageren. De tweede keer was er ook een gewonde bij dus de cls's konden weer aan de bak en de rest van de groep moest zorgen voor de 360 om de gewonden zo snel mogelijk weg te krijgen.

Boxmethode

We zijn de dag erna een bos gaan zuiveren van vijand, door middel van de boxmethode. We kwamen er echter achter dat deze methode niet echt goed werkte in het bos. Vervolgens was de opdracht om een aanval te voet voor te bereiden om deze vervol-

gens in de middag uit te voeren. Daarna ging het richting ons vredesbivak. Daar zijn we volledig opgetopt en hebben we nog wat uurtjes slaap gepakt om in de vroege morgen onze niveau 4 actie in te gaan. We moesten een gebied vrijwaren van de vijand. Daarbij gingen de alfa-, bravo- en echo-groep voorop en de Romeo-groep was de ondersteuning-groep om eventuele gewonden op te vangen. Op een gegeven moment was er sprake van een gewonde. De voorste groepen hadden contact gehad. Daarbij goed gehandeld en de vijand uitgeschakeld. Ondertussen had de Romeo-groep een gewonden-nest ingericht om voor de gewonde te kunnen zorgen en hem zo snel mogelijk over te dragen aan de zulu die in de gevechtstrein zat achter ons peloton. Na de gewonden te hebben overgedragen zijn we verder gegaan met onze opdracht. Tegen de middag was het endex en zijn we terug gegaan om daar eindelijk weer gewoon lekker uit gamellen te kunnen eten en niet die ranzige noodrantsoenen. En een heerlijke warme douche want daar waren we echt aan toe na vier dagen in de regen en sneeuw te hebben gelopen!

Vervolgens moest er onderhoud gedaan worden aan onze spullen, zodat die ingepakt konden worden. Donderdag hebben we nog wat kleine dingen gedaan zoals het gebouw schoonmaken en de laatste spullen opruimen, om vervolgens om 13.00 met de bus weer richting Oirschot te gaan.

Om 20.30 waren we weer terug in Oirschot.

Vrijdagochtend nog wat onderhoud plegen en om 12.00 lekker weekend!

22e Marinierscompagnie (22 MARNSCIE)

TEKST: MAJ DER MARINIERS PATRICK VAN ROOIJ, COMMANDANT 22E INFANTRIECOMPAGNIE KORPS MARINIERS

De geschiedenis herhaalt zich

In 1944 was het Kapitein der Mariniers H.P. Arends die met 100 mariniers werd toegevoegd aan de tweede gevechtsgroep van de Prinses Irene Brigade. Nu 65 jaar later is het de beurt aan Majoor der Mariniers P.C.A.T. van Rooij om met de 22e marinierstaakgroep bestaande uit 163 mariniers, het 17e Bataljon Garderegiment Fuseliers Prinses Irene te versterken. De geschiedenis herhaalt zich, zoals vaker, ook nu weer.

Reden van de toevoeging van mariniers is dit maal geen veldtocht door Noord-Frankrijk, België en

Nederland maar een *counterinsurgency* (COIN) operatie in het verre Afghanistan. Sinds 1 maart 2009 maakt 22 MARNSCIE als D-team deel uit van het 17e Painbat GFPI en daarmee TFE-10. Ik kan kort zijn over de samenwerking en integratie tot op heden, deze is namelijk uitstekend te noemen.

Natuurlijk zijn er verschillen tussen mariniers en soldaten, dat moeten we ook vooral zo houden. We gebruiken daarom juist de overeenkomsten als basis voor de samenwerking. Daarnaast vullen we elkaar uitstekend aan op gebieden waar we 'minder kaas' van gegeten hebben.

In onderstaand artikel wil ik allereerst ingaan op de zaken waarin 22 MARNSCIE afwijkt van een Mechanische of Luchtmobiele compagnie om u ver-



De Viking, het amfibisch voertuig in gebruik bij het Korps Mariniers

volgens deelgenoot te maken van de ervaringen van 22 MARNSCIE tijdens de 'Uruzgan Integration 13' (UI-13). Tot slot vindt u nog een kort stukje over de koorduitreiking aan 22 MARNSCIE.

Verschillen 22 MARNSCIE

Voor de mensen die niet precies weten waarin de MARNSCIE verschilt van een compagnie van de CLAS hieronder een korte opsomming;

1. Andere voertuigen (BV S10 'VIKING'), waardoor meer mobiliteit;

De VIKING is gedeeltelijk als vervanger van de BV 206 sinds kort hét 'all terrain' amfibisch voertuig in gebruik bij het Korps Mariniers. Het voertuig wordt gebruikt voor trainingen en oefeningen in Arctische en bergachtige gebieden maar is recent ook ingezet tijdens de missie in Tsjaad. Aangezien de Engelsen goede ervaringen hebben met de VIKING in Afghanistan is besloten om dit voertuig ook mee te nemen naar Uruzgan. De VIKING haalt zijn bescherming uit de grote mate van mobiliteit en er zijn dan ook weinig natuurlijke hindernissen die niet overwonnen kunnen worden. Dit maakt dat je erg verrassend op kunt treden met de VIKING en niet gebonden bent aan bijvoorbeeld vaste locaties om de Helmand of Teri Rud rivier over te steken.

2. Andere radio's, procedures en 'battle management system' (Bowman/NIMCIS en ComBat)

De radio's en procedures in gebruik bij het Korps Mariniers zijn dezelfde als die in gebruik bij het Engelse 3rd Commando Brigade Royal Marines. Dit vanwege de interoperabiliteit tussen Nederlandse en Engels mariniers binnen de UK/NL Landing Force (LF). 22 MARNSCIE is dankzij de ICRI in staat om met de FM 9000 radio's van de CLAS te communiceren. Dit is natuurlijk van groot belang aangezien de meeste 'enablers' in Afghanistan met FM 9000 zijn

uitgerust. Tevens zijn de procedures inmiddels op elkaar afgestemd, waardoor de MARNSCIE momenteel de roepnamen of *callsigns* en een aantal *formats* van de CLAS gebruikt.

3. Beschikken over 'snipers' met de .50 barret inclusief nachtzicht

In het vuursteunpeloton van 22 MARNSCIE bevindt zich een *scout sniper* sectie bestaande uit twee teams van elk twee *snipers* (Engels en Nederlands opgeleid) en één marinier verkenner. Beide teams kunnen beschikken over zowel twee typen van de .50 *barret* met nachtzicht waarbij doelen tot op 2200mtr uitgeschakeld kunnen worden. Dit wapensysteem met nachtzicht is uniek binnen de BG en geldt als een absolute *force multiplier*.

4. Beschikken over geïntegreerde UAV capaciteit

Evenals het verkenningpeloton beschikt ook 22 MARNSCIE over een eigen geïntegreerde UAV capaciteit in de vorm van de Aladin. Hiermee is de eenheid in staat om op geringe afstand eigen beeldmateriaal te verzamelen. Deze beelden kunnen geïnterpreteerd worden door beeldanalisten binnen de *team intell cell* (TIC) van 22 MARNSCIE.

5. Beschikken over een extra W team

Naast het Fire Support Team met geïntegreerde FAC en W capaciteit beschikt 22 MARNSCIE nog over een extra W team bestaande uit twee mariniers. Zij zijn opgeleid cf Engelse procedures en organisatie. Deze *mortar fire controllers* (MFC's) zijn ook opgeleid om met de PzH2000 vuursteun te verlenen.

6. Beschikken over extra inlichtingen capaciteit

De TIC van 22 MARNSCIE bestaat uit drie mariniers met aan het hoofd een Kapitein der Mariniers. Door deze extra inlichtingen capaciteit is de eenheid in



Overzicht van de hele compagnie



UI –13 op de Veluwe, helikopterondersteuning bedoeld om de medische afvoerketen te trainen

staat om meer inlichtingen te verzamelen en te verwerken. Tevens kunnen niches op het gebied van inlichtingen worden ontgonnen zoals het verdiepen van 'social network analysis' waarbij de focus ligt op de lokale onofficiële machthebbers en hun onderlinge relaties. De TIC wordt daarnaast gebruikt voor *Information operations* (IO) om op beperkte schaal de perceptie van de lokale bevolking gunstig te beïnvloeden.

Door deze verschillen is 22 MARNSCIE iets anders georganiseerd en kan het op verschillende wijze opereren. Nadruk ligt hierbij op het langdurig uitgestegen opereren tussen de lokale bevolking waarbij de voertuigen *in support* zijn.

Ervaringen tijdens de Uruzgan Integration - 13

Na de integratieoefening in Guz Altmark in december 2008, was dit de tweede grote oefening waarbij 22 MARNSCIE tactisch heeft samengewerkt met eenheden van 17e Bn GFPI. De vele *lessons learned* (LL) tijdens de eerste integratieoefening waren bekend waardoor de samenwerking alleen maar beter is verlopen.

Het doel van deze eindoefening was om zoveel mogelijk te integreren binnen de BG en daarnaast zoveel als mogelijk samenwerken met de vele 'enablers'. Denk hierbij aan de *assault engineers* of Genie, de Explosieve Opruiming Dienst (EOD), de hondenteams, het *Fire Support Team* (FIST), het *Police Mentoring Team* (PMT), het *Electronic Warfare* (EW) team en het *Psyops Support Element* (PSE), om er maar een paar te noemen...

Een enorme Opleiding & Trainingsorganisatie was opgetuigd om 22 MARNSCIE te debriefen. Zo had elke subeenheid, afhankelijk van het specialisme zelfs tot op groepsniveau, een eigen O&T'er. Aangezien de O&T organisatie voor 95% bestond

uit mensen die zeer recentelijk nog naar Uruzgan uitgezonden waren geweest, werden adviezen ter harte genomen en werd door de gretige mariniers zoveel mogelijk informatie verzameld.

Onze compagnie zat op een *Forward Operating Base* (FOB) in Stroe als onderdeel van de *Battle Group*. De Alfa-compagnie van de Luchtmobiele Brigade en de Bravo-compagnie van het 17e Painfbat zaten op een FOB op de Vlasakkers en 't Harde. Elke compagnie trad organiek op zoals we in Afghanistan ook gaan opereren, dat wil zeggen dat elke compagnie zijn eigen *enablers* ter beschikking had. Deze konden worden ingezet naar gelang het effect dat behaald diende te worden. Voor zowel de compagnie als de verschillende *enablers* was dit een ideale opzet. Wederzijds begrip en vertrouwen zijn vergroot, vooroordelen weggenomen en vragen konden ter plekke worden beantwoord.

De eerste anderhalve week bestond uit niveau III, ofwel training op pelotonsniveau. Daarbij werden er elke dag verschillende scenario's doorlopen, compleet met Afghaans sprekende *roleplayers*. De scenario's zaten over het algemeen goed in elkaar en benaderden de werkelijkheid. De zaken die aan bod kwamen waren onder andere konvooibegeleiding, het bezoeken van een dorp, het omgaan met *local nationals* (LN's), gewondenafvoer, IED strikes. Al deze acties duurden een dagdeel, dus als er iets niet helemaal goed zou gaan, dan kon het nog een keer over gedaan worden. De avond van tevoren werd het hele orderproces doorlopen, waarbij de PC's werden gedwongen om na te denken over gebruik en inzet van de beschikbare vuursteun middelen en *enablers* die mee gingen op patrouille. Naarmate de week vorderde ging dit steeds beter.

De tweede anderhalve week stond in het teken van het uitvoeren van compagniesoperaties, er vonden



Overwach in de buurt van Amersfoort



“Wij zijn zeer vereerd met het koord”

er in totaal drie plaats. De eerste actie was het uitvoeren van een *cordon & search* operatie waarbij een *IED-facilitator* moest worden opgepakt. Deze actie werd snel en succesvol uitgevoerd. Tijdens de tweede actie moest er een medische hulppost worden opgericht en beveiligd in de buurt van een bazaar, hier blies een zelfmoordenaar ofwel *suicide IED'er* (SIED) zichzelf op waarbij veel burgerslachtoffers vielen. Hier werd vooral de medische afvoerketen getraind en moest men daarnaast omgaan met een aantal prikacties van de *Opposing Militant Forces* (OMF). De derde compagniesoperatie bestond uit het in kaart brengen van een aantal OMF locaties, om daarna een gebied/dorp te zuiveren

van eventueel aanwezige OMF strijders. Tijdens deze actie waren ook een aantal Chinooks ter beschikking om een deel van 22 MARNSCIE te verplaatsen naar het operatiegebied. De Uruzgan Integration-13 (UI-13) was voor 22 MARNSCIE zeer geslaagd te noemen. Er is op elk niveau heel hard gewerkt om een goed product neer te zetten. De compagnie heeft blijk gegeven in staat te zijn om met de toegewezen *enablers*, meerdaagse complexe operaties te plannen en uit te voeren. Het planningsproces verloopt soepel op alle niveaus en er zijn steeds minder op of aanmerkingen op de skills en drills. Dit wil niet zeggen dat alles perfect is gegaan want nog altijd geldt, *‘the biggest room in the house is the room for improvement’*.

Koorduitreiking

Meteen na afloop van de UI-13 vond de koorduitreiking plaats aan zowel

22 MARNSCIE als de Stoters van de Luchtmobiele Brigade. Het ceremonieel vond plaats op een ietwat minder inspirerende plaats maar wel met veel respect voor de oud-strijders van de Prinses Irene Brigade. De uitreiking heeft ondanks de lange traditie van het Korps Mariniers veel indruk gemaakt. Wij zijn dan ook zeer vereerd met het koord en zullen het met gepaste trots dragen. Qua Patet Orbis.

13 Infanterie Bataljon Luchtmobiel Regiment Stoottroepen (13 Infbat Lumbl RS)

TEKST: SMI SPENCER PATTIWAËL VAN WESTERLOO
CSM A'DEMONEN'CIE 13 INFBAT AASLT RSPB

13 Infbat Luchtmobiel werd opgericht op 1 januari 1994, met als naam Regiment Johan Willem Friso. Van begin januari tot eind mei dat jaar werden de meeste kaderleden opgeleid voor de rode baret. De eerste Beroeps Bepaalde Tijd (BBT) militairen versterkten het bataljon medio mei 1994. Elke compagnie kreeg eerst een Infanterie peloton, de A-compagnie kreeg echter een antitank peloton. In juli 1994 volgde een tweede lichting BBT militairen waaruit voor de B-compagnie onder andere een antitank peloton geformeerd werd. In augustus 1994 vertrok het bataljon voor een oefening naar Griekenland, waarbij het accent lag op de warm weer training. In september 1994 werd het bataljon versterkt met de derde lichting BBT militairen waar-

door het bataljon grotendeels gevuld werd. Sinds de oprichting van het bataljon in 1994 heet het bataljon luchtmobiel. In oktober 2003 heeft het bataljon met de gehele luchtmobiele brigade deelgenomen aan de Operationele gereedheidsoefening in Polen. Deze oefening was het “eindexamen” na jaren van training en voorbereiding met als doel de Air Assaultstatus te verkrijgen. Het bataljon is hiervoor met vlag en wimpel geslaagd. Sinds die tijd mag het bataljon de toevoeging AASLT in zijn naam voeren. Het bataljon zet niet alleen de traditie van de Stoottroepen voort, maar ook die van de Binnenlandse Strijdkrachten en maakt dit zichtbaar door het voeren van de vlag van de Binnenlandse Strijdkrachten.



Jan de Stoter

Jan de Stoter

Op 21 september 1994 bestond het Regiment Stoottroepen 50 jaar. Dit werd gevierd bij het toenmalige 41 Painfbat RS te Ermelo. In het kader van de reorganisatie van de KL werd dit bataljon opgeheven. De traditie van het Regiment werd voortgezet door 13 Infbat Lumbl. De symbolische overdracht gebeurde in de nacht van 21 op 22 september 1994 door middel van het verplaatsen van het monument van Jan de Stoter van de Generaal Spoor kazerne in Ermelo naar de Johan Willem Friso kazerne in Assen. De feitelijke overdracht vond plaats tijdens de Regimentsoverdracht op 22 september 1994 en tegelijk werd de naam van het bataljon omgedoopt in 13 Infanterie Bataljon Luchtmobiel Regiment Stoottroepen (13 Infbat Lumbl RS). Tevens werd 11 Mortier compagnie (ook gelegerd op de Johan Willem Friso kazerne) opgenomen in het Regiment. Deze compagnie zet de traditie van de Margriet compagnie van het Regiment voort. Op 28 juni 2002 werd door ZKH Prins Bernhard aan het vaandel een cravatte gehecht en verbond de Prins hierdoor zijn naam aan het Regiment waardoor het Regiment de toevoeging: Regiment Stoottroepen Prins Bernhard (RSPB) kreeg.

Uitzendingen

Zoals vele andere eenheden werd ook dit bataljon geconfronteerd met uitzendingen en er werd een be-

gin gemaakt met het opwerken naar de uitzending voor Dutchbat 3. Van januari 1995 tot juli 1995 werd het bataljon als Dutchbat III uitgezonden naar Bosnië-Herzegovina en geplaatst in de enclave Srebrenica. De A-compagnie werd geplaatst in



Simin Han (Saphna Duim). Van 7 november 1999 tot 7 mei 2000 was het bataljon op uitzending, wederom naar Bosnië-Herzegovina als SFOR-7. Van januari tot april 2002 werd de A-compagnie uitgezonden naar Kabul (Afghanistan) als ISAF 1. Van oktober 2002 tot januari 2003 werd de B-compagnie uitgezonden naar Kabul (Afghanistan) als ISAF 4. Van juli tot en met november 2004 werd het bataljon uitgezonden naar Irak als SFIR-4. Van juli tot en met november 2007 werd het bataljon uitgezonden als TFU - Battlegroup-4 naar Afghanistan.

Alfa 'Demonen' Compagnie; Traditie en de ziel van de eenheid

De Alfa compagnie 13e Bataljon (AASLT) RSPB is een eenheid die sinds 1994 operationeel is. Vanaf dat moment heeft de cie verschillende uitzendingen meegemaakt in bataljonsverband en in juli 2009 gaat de cie mee naar Afghanistan in de rol van 'Air Assault' compagnie onder bevel van het 17e Pantserinfanteriebataljon GFPI.

Het embleem dat de Alfa compagnie voert is afkomstig uit Indië. Een van de tradities van de compagnie wordt in het volgende stuk beschreven.



De demon oud, en de demon nieuw

De Y Brigade

De Y brigade werd, in tegenstelling tot de eerdere OVW brigades, niet geformeerd op Malakka maar op Bali op 20 juli 1946. De Y brigade bestond bij de oprichting uit het OVW bataljon **4(8) Regiment Stoottroepen** en de KNIL bataljons inf. X.KNIL en inf. XI.KNIL. Deze laatste twee waren beter bekend onder de naam Gajah Merah (Rode Olifant). Ook het bataljon **3(7) Regiment Stoottroepen** was bij de Y Brigade ingedeeld, maar voegde zich pas op Zuid Sumatra bij de brigade. Na aankomst te Palembang kreeg de brigade versterking van zogenaamde Calmeyer eenheden. Dit waren eenheden cavalerie en artillerie ter ondersteuning van de bataljons. Het embleem wat de Y brigade voerde was de Demon. Dit embleem werd gekozen omdat Bali (het eiland waar de brigade opgericht werd) bekend stond als het 'Demoneneiland'. (bron: database Legermuseum)



De Alfa compagnie

De demon past bij de Alfa compagnie van vandaag. Dit embleem omvat namelijk de twee Stoter bataljons (3)7 en 4(8) en niet alleen de Bataljons X en XI (en ook nog XII). Door dit embleem als compagnie te gaan voeren doen wij eer aan alle eenheden die binnen de Y Brigade geopereerd hebben.

Weetjes

- Het bataljon heeft een bok als mascotte. Zijn naam is Kees de Bok.
- Aan het vaandel van het Regiment is in 1982 door Koningin Beatrix het Verzets-herdenkingskruis toegekend.
- Het monument Jan de Stoter is in 1982 onthuld in Ermelo en stelt een verzetsstrijder anno 1944 voor. Zijn uitrusting bestaat uit een overall, een

duffelse jas, een pet en een geweer. Dit symboliseert de schaarse uitrusting waar de strijder van het eerste uur zijn plicht mee uitoefende.

- Elke tweede zondag in oktober worden de gevallen Stoters herdacht te Beneden Leeuwen. Het Regiment heeft ook een traditiekamer. De traditiekamer, ook wel "museum Regiment Stoottroepen Prins Bernhard" genoemd, is gesitueerd op de JWF kazerne in Assen.



Optreden in Verstedelijk Gebied III Alfa-compagnie in Marnewaard

TEKST: LUITENANT DER FUSELIERS IVAR VAN DER STEEN

De inbraak in het oord is een feit. Aan de zuidrand van het oord zorgt het tankpeloton voor een misleidingactie, in het noorden zitten twee infanteriepelotons naast elkaar in hun huizen en zijn gereed om door te stoten naar het volgende object.

"Contact, Wit 8, A2, 1 pax", wordt er ineens vanuit de andere kamer geschreeuwd. Een schotenwisseling volgt en daarna is het stil. "Is ie uitgeschakeld?", schreeuwt de groepscommandant. "Weet niet, zie hem in ieder geval niet meer voor het raam bewegen..."

Pasen is nog niet voorbij of de A-compagnie bevindt zich alweer in de Marnewaard om zich daar van 14 tot en met 24 april verder te bekwamen in het Optreden in Verstedelijk Gebied.

Deze twee weken wordt dit optreden, onder leiding van de Instructiegroep OVG Marnehuizen en gebruik makend van het MCTC-systeem (duelsimulator) door alle niveaus geoefend. De compagnie wordt daarbij twee weken lang gesteund door het 2e peloton van 112 pantser geniecompagnie en in de laatste week tevens door het 3e peloton van het A-eskadron, 42 Tankbataljon.

Herhaling en bijspijkeren van details

De eerste 2 dagen staan in het teken van lessen en opfrissen niveau I & II. Voor enkele kerels is het com-



Eenheid 6 oefent in Marnewaard

pleet nieuw en komt er redelijk wat nieuwe informatie en nieuwe technieken op ze af. Voor de meesten is het echter herhaling en bijspijkeren van de details. En hoewel de eerste paar acties nog wat onwennig gaan, zie je zodra ook daadwerkelijk gebruik gemaakt wordt van het MCTC al snel de snelheid en alertheid omhoog gaan bij de boys. Hoewel er ook genoeg haken en ogen aan het MCTC-systeem zitten, is het in ieder geval een prima middel om de bewustwording bij eenieder te vergroten. Op de donderdag wordt er een begin gemaakt met 'quickies' (snelle korte bevelsuitgiftes om zoveel mogelijk tijd in de uitvoering te kunnen steken) op niveau III en mag het peloton, één geniegroep onder bevel, eindelijk eens als geheel door het oord heen. Voor een van de eerste keren tijdens het opleidings-



Marnehuizen vrijwaren van de vijand

en trainingstraject kan er ook daadwerkelijk de inzet van de Schutters Lange Afstand (SLA) beoefend worden. Direct blijkt de effectiviteit van dat middel door hun goede waarneming en schootsafstanden. Door goede inzet van de SLA's wordt al in een vroeg stadium een groot deel van de vijand geneutraliseerd, waardoor de kans op gewonden aan eigen zijde sterk verkleind wordt.

Daarnaast wordt gebruik gemaakt van de dekking en vuurkracht van de YPR'en, terwijl de uitgestegen infanteristen samen met de genisten van huis naar huis springen. Ineens wordt het de infanterist of genist die in de voorste kamer zit wel heel goed duidelijk dat zijn meldingen en acties heel belangrijk zijn voor het verdere verloop van het gevecht. Een kaartje op je kolf met daarop het Urban Grid System is dan ook wel handig...Meldingen worden gaandeweg steeds duidelijker en komen steeds sneller waardoor het voor de groepscommandanten en PC/ OPC

sneller en beter duidelijk is tegen wat voor vijand ze aan het vechten zijn.

Marnehuizen vrijwaren van de vijand

Dan komt op dinsdagavond voor de compagnie het bevel om het oord Marnehuizen te gaan vrijwaren van vijand, zodat de MSR, lopende Noord- Zuid door het oord, in eigen handen blijft.

Donderdagochtend, na grondige voorbereidingen van de enkele man tot aan de compagniesleiding, wordt de aanval ingezet. Al het geleerde en beoefende van de afgelopen anderhalve week komt naar voren en iedereen komt aan zijn trekken, van de enkele infanterist tot commandant, van Golf tot Zulu. Uiteindelijk is het oord in eigen handen en de vijand verslagen. De oefening is ten einde. Na de afsluiten de evaluaties (met ondersteuning van het MCTC) en het gebruikelijke onderhoud verlaat de A-compagnie op vrijdag weer de Marnewaard richting het Oirschotse zand om van het welverdiende weekend te genieten en alle indrukken even rustig te laten bezinken.

Mede dankzij de IGOVG, het MCTC en de ondersteuning van genie en tanks, is het weer een leerzame, maar zeer zeker ook een leuke oefening geweest. De enkele man heeft weer maximaal kunnen werken aan zijn skills en drills en voor commandanten was deze oefening een prima omgeving om te werken aan onderlinge coördinatie en zeer zeker ook aan eenheid van opvatting.

VERENIGING VETERANEN VREDESMISSIES GFPI



Voorzitter: Kolonel Arie Vermeij, Zoutmansweg, 26 2811 ET, Reeuwijk
 Secretaris: Luitenant-kolonel Andy van Dijk, Laan van Everswaard 47, 4617 LH Bergen op Zoom, contact: vvvgfpi@home.nl
 Penningmeester/ledenadministratie: Adjudant Richard Ekelhoff, Buikheide 6, 5512 PB Vessem, tel. 0497-591943, e-mail: richardekelhoff@hotmail.com
 Voor meer informatie: www.vvvgfpi.nl

Aandacht voor veteranen en onze jaarlijkse reünie

**TEKST: KOL DER FUSELIERS, ARIE VERMEIJ VOORZITTER
 VERENIGING VETERANEN VREDESMISSIES GFPI**

In deze rubriek vindt u verenigingsnieuws over de

Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI en per nummer belichten wij een actuele missie, een reeds uitgevoerde missie of een actueel onderwerp.



Veel belangstelling voor de static show

Reünie 13 juni was een geweldige happening

Als dit nummer op uw deurmat valt, is de reünie net geweest en dus nog vers in ons geheugen. Alles werkte deze keer mee: het weer was prima, dus heerlijk met een biertje op het terras terugblikken en praten over onze uitzendingen. We waren met ruim 250 reünisten, waaronder behoorlijk wat partners en kinderen. Vooral de jeugd vermaakte zich uitstekend op het luchtkussen (of was het luchtkasteel?) en bij de speurtocht, en de film over de missie in Uruzgan sprak jong en oud erg aan. Er was ook veel belangstelling voor de static show. Over 'externe' belangstelling hadden we evenmin te klagen; voorzitters en bestuursleden van de VOSKNBPI en de VOSIB, de directeur van het Veteranen Instituut zelf met een medewerker, een vertegenwoordiger van de IGK, waarnemend commandant 13 Mechbrig en ga zo maar door. Ter plaatse werd zelfs voor 9 man een veteranenpas aangemaakt en er werden weer diverse mensen lid van onze vereniging. Tijdens de algemene ledenvergadering werd het besluit tot samenwerking met de VOSKNBPI en de VOSIB bekrachtigd (meer details verder in deze rubriek). Toch werd er een nieuw vergaderrecord gevestigd: in 16 minuten waren we er klaar mee! Ook de nasimaaltijd was weer prima. Kortom, naar mijn mening en te horen uit de vele enthousiaste reacties was het een geweldige dag. Voor hen die er niet waren: jullie hebben echt wat gemist! Op verzoek van vele leden was de reünie dit jaar op zaterdag georganiseerd. We zullen deze keuze uiteraard evalueren; laat mij jullie mening weten via: atvermeij@planet.nl. Tot slot bedank ik majoor Emil Kaspers die, ondanks de verjaardag van zijn twee zoons en zijn aanstaande uitzending naar Uruzgan, toch het grootste deel van de dag aanwezig was en op een goede wijze weer veel had geregeld.



Heerlijk met een biertje op het terras

Herdenken

Op 4 mei hebben weer diverse (bestuurs)leden namens onze vereniging deelgenomen aan de herdenkingen van gevallen op diverse plaatsen in het land. Op de Dam in Amsterdam werden wij vertegenwoordigd door Marcel Duvekot, Martin Faas en Floris Spinder. In Waalre waren aanwezig Emil Kaspers en Bart Spijkers en in Loenen gaf Henk Laurens acte de présence. Bij alle herdenkingen was er ook grote aandacht voor de jonge veteranen; goede zaak!

Missie in Uruzgan

Onze penningmeester SMA Richard Ekelhoff is momenteel op uitzending in Uruzgan; we wensen hem veel succes en hopen binnenkort op een artikeltje van zijn hand.

De berichten over het werk van de Charlie-compagnie in Uruzgan zijn positief. Ik heb een stille hoop dat elders in dit nummer er al een artikeltje van iemand van de Charlie is opgenomen, anders is dit een oproep aan de Charlie-compagnie om wat van



Er waren ook behoorlijk wat partners en kinderen aanwezig



Leden van de VVVGFPi bij de herdenking in Waalre op 4 mei

zich te laten horen. Vrijdag 8 mei was er een gezellige afscheidssocial voor het regiment GFPI met het oog op het vertrek van de bataljonsstaf, de StafStafcompagnie en de Bravo-compagnie en de Marinierscompagnie begin juli. LKol Doense gaf aan dat hij er zin in had en dat het weer een heel drukke tijd was. Wij wensen LKol Doense en alle Fuseliers veel succes en krijgsmansgeluk en uiteraard een behouden thuiskomst na afloop van de missie.

Post tijdens de uitzending

Het is erg ondersteunend en motiverend om regelmatig wat van het thuisfront te horen. Ook de leden van de VVVGFPi zijn als jonge veteranen een stukje thuisfront. Ik vraag u allen zo nu en dan eens een berichtje te sturen naar onze Fuseliers. Op onze website kunt u de NAPO adressen vinden. Er gaan uiteraard ook steeds Fuseliers individueel op uitzending naar hoofdkwartieren en ter ondersteuning of als aanvulling van andere eenheden. Laat het ons weten, dan krijgt u vast wat meer post. We verwachten uiteraard ook uw ervaringen (als artikeltje) terug voor publicatie in De Vaandeldrager.

Fietsen in het spoor van de Irene Brigade: Veteranenfietstocht Normandië-Den Haag

Het Comité Nederlandse Veteranendag en het Veteraneninstituut organiseren in het kader van de vijfde Nederlandse Veteranendag een meerdaagse fiets prestatietocht. Als eerbetoon aan de oudste groep Nederlandse veteranen (WO II) in het bijzonder en aan de groep oudere veteranen in het algemeen (1940-1962) is gekozen voor het op hoofdlijnen volgen van het traject dat de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene in 1944-1945 vanaf

de invasiestranden heeft afgelegd. Vanaf de stranden in Normandië worden in ieder geval de plaatsen aangedaan die op grond van de operationele inzet van de Irene Brigade op het vaandel van het regiment worden vermeld. Als finishplaats is gekozen voor Den Haag, omdat de Brigade hier in mei 1945 feestelijk is ingehaald (bevrijdingsdefilé) en omdat hier ook de nationale manifestatie van de Nederlandse Veteranendag plaatsheeft (met veteranendefilé). Deelnemers aan de prestatietocht zijn 14 (jonge) veteranen van allerlei vredesmissies, waaronder de Overstes Marcel Duvet en Jos Geelen (eerbetoon jong aan oud, solidariteit tussen generaties veteranen). Het fietsevenement kan zodoende bijdragen aan het behalen van de twee belangrijkste doelstellingen van de Nederlandse Veteranendag: ervoor zorgen dat jonge en oude veteranen zich erkend voelen en het genereren van positieve publiciteit voor veteranen.

De projectorganisatie bestaat uit de volgende medewerkers van het Veteraneninstituut:

Martin Elands (projectleider), Kapitein Gerard Verresen (plv projectleider), Charlene Cloo (Media). Het projectteam zal het evenement in nauwe samenwerking met vertegenwoordigers van het Comité Nederlandse Veteranendag (Jaap-Willem Kleijwegt en Koos Sol) en in goed overleg met het Regiment, de VOSKNBPI en de VVVGFPi organiseren.

Op 23 juni wordt er in Gravelines op het invasiestrand gestart en na vier etappes van in het totaal 760 km verwacht men op vrijdag 26 juni in Den Haag te arriveren en op 27 juni deel te nemen aan het Defilé van de Veteranendag. Mocht iemand nog twijfelen over zijn of haar deelname aan het defilé op de veteranendag in Den Haag op 27 juni, er is veel aandacht voor GFPI, dus doe mee!

NIMH: Louis Kaulartz, 2009



Aandacht voor veteranen: Themanummer Carré over "Zorg voor Veteranen"

Na het succesvolle symposium over zorg voor veteranen in december 2008, komt er in juni een Themanummer van het blad van de Nederlandse Officieren Vereniging (NOV) Carré uit over de "Zorg voor Veteranen". De tekst die gaat over de zorg voor jonge veteranen zal in de volgende Vaandeldrager in onze rubriek worden opgenomen.

Samenwerking met de VOSKNBPI en de VOSIB

Er zijn de afgelopen maanden diverse vergaderingen gehouden om de samenwerking tussen onze vereniging en de Oud-strijders van de Tweede Wereldoorlog (VOSKNBPI) en voormalig Nederlands Indië (VOSIB) te intensiveren. Het doel is de oudere veteranen vooral bestuurlijk te ondersteunen, zodat zij elkaar kunnen blijven ontmoeten. Uiteindelijk zal dit er toe leiden dat de VVVGFI een vereniging voor alle veteranen van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene zal worden. Dit besluit tot het samengaan in

één overkoepelende veteranenvereniging is tijdens de algemene ledenvergaderingen van de VOSKNBPI, de VOSIB en als laatste van de VVVGFI genomen en zal binnenkort notarieel worden vastgelegd.

Kopij

Zijn er leden die iets te vertellen hebben over hun huidige of inmiddels afgesloten uitzending of over hun vervolgloopbaan buiten defensie, stuur een goed verhaal met een paar foto's naar onze secretaris.

Leden

Ten slotte is ons ledental inmiddels gestegen tot net nog geen 500. Wil je jezelf of iemand anders aanmelden als lid van de VVVGFI, kan dat bij onze secretaris vvvgfi@home.nl of surf naar onze website www.vvvgfi.nl. Op onze website kun je via het gastenboek of de links mogelijk ook je 'oude kameraad' terugvinden, artikelen over uitzendingen lezen en foto's bekijken. Afsluitend nog een allerlaatste verzoek van onze ledenadministratie; geef a.u.b. je nieuwe adres door als je verhuist.

Fuselier waar ben je, wat doe je en wat denk je?



Miranda op de buitenpost Beagle

TEKST: MARTIN FAAS

Na het Spaanse uitstapje van het vorige interview blijven we dit keer in Nederland. We leggen de vragen voor aan Miranda Rens. Zij woont samen met haar man en hun twee kinderen in Bergen op Zoom. De stad in West-Brabant die onderdeel uitmaakt van de geschiedenis van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene. Maar daarover misschien een ander keer meer.

Miranda Rens

Zoals te doen gebruikelijk vroegen we aan Miranda

"wanneer was je wat waar"? Miranda werd uitgezonden als korporaal gewondenverzorgster bij de hulppost van het B-team tijdens IFOR-2 in de periode juni/december 1996. Haar werkzaamheden bestonden onder andere uit het als "hospik" meegaan op lopende en rijdende patrouilles zowel in de stad Jajce als in de wijde omgeving van de base. Daarnaast werden de gewondenverzorgers ingezet bij het bemannen van de buitenposten Beagle en Romeo O Bravo. Ook maakten zij deel uit van de Quick Reaction Force (QRF).

Tijdens haar uitzending heeft Miranda, net als iedereen, wel een aantal positieve en negatieve ervaringen opgedaan. De overstroming van de base in september is toch wel een ervaring voor haar geweest die in het rijtje minder positieve ervaringen past. Een half jaar in iets andere omstandigheden dan thuis en daardoor een stukje levenservaring opdoen, ziet zij als een positief element van haar verblijf in Bosnië.

Werkzaam bij de Thuiszorg

Na haar uitzending en ontslag bij de Landmacht is Miranda gaan werken. De zorg heeft haar altijd toch wel getrokken en op dit moment werkt zij bij de Thuiszorg en verzorgt oudere mensen die hulpbehoe-

vend zijn. Zoals al eerder geschreven is zij getrouwd en heeft een zoontje en een dochtertje. In haar vrije tijd houdt Miranda zich bezig met het organiseren van jeugd wielervedstrijden. Verder is zij lang verbonden geweest aan de EHBO.

In het dagelijks leven maakt zij nog heel veel gebruik van de vaardigheden die haar tijdens de opleiding tot gewondenverzorgster, het opwerkprogramma naar de uitzending toe en de uitzending zelf heeft geleerd. Met name noemt zij het waarnemen en het observeren van zaken en dingen die rond haar gebeuren. Iets wat elke Fuselier wel in zich heeft.

De hele uitzending gezien, heeft zij een goede tijd gehad met leuke en fijne collega's. Om daar een vervolg aan te geven is zij lid geworden van onze vereniging. Gezellig en fijn om tijdens reünies met oud collega's een babbeltje te maken over het heden en verleden. Zij zal proberen om bij elke reünie aanwezig te zijn. Miranda is niet iemand die te veel vooruit kijkt en kan dus niet zeggen hoe onze vereni-



Bevordering tot korporaal

ging er over 10 jaar zal uitzien. Maar dat die er is, is een goede zaak en ze hoopt dat de Prinses Irene Veteranenclub nog lang zal bestaan. In wat voor een vorm dan ook.

Miranda, hartelijk dank voor het beantwoorden van de vragen. We wensen je veel succes met alles waar je mee bezig bent en zien je graag bij onze verenigingsactiviteiten. Misschien ook wel bij het Ontmoetingscentrum Veteranen in het Zwijnshoofd.

VERENIGING VAN OFFICIEREN GFPI

Vier gouden Fuselierspelden!

TEKST: GENMAJ DER FUSELIERS BD LEEN NOORDZIJ, VOORZITTER VVOGFPI

Geen verenigingsmaaltijd

Vrijdag 8 mei, geen verenigingsmaaltijd van de VVOGFPI maar wel de gebruikelijke algemene ledenvergadering (ALV). In overleg met de Regimentscommandant was besloten om in 2009 vanwege de gefragmenteerde uitzending van het bataljon naar Afghanistan geen diner te organiseren. Maar de statuten van de vereniging schrijven voor dat tenminste eenmaal per jaar een ALV moet worden gehouden om in elk geval verantwoording af te leggen over het gevoerde financiële beleid en om andere onderwerpen van essentieel belang aan de leden voor te leggen.

In dit geval had het bestuur van de VVOGFPI onlangs een voordracht voor de toekenning van vier (!) gouden fuselierspelden ontvangen.

Uitreiking kan alleen plaats vinden als een meerderheid van de bij de ALV aanwezige leden met de voordrachten instemt.



Genmaj Leen Noordzij speldt de Gouden Fuselierspeld op bij Tony Herbrink terwijl overste Henk de Boer lachend toekijkt.

Plaatsvervangend voorzitter

Een voordracht betrof Kolonel b.d. Tony Herbrink. Hem werd verzocht de vergadering voor een kort moment te verlaten zodat de leden over de beweegredenen van alle voordrachten konden worden geïnformeerd. Een luid applaus gaf aan dat de leden unaniem met de vier voordrachten instemden. Daarop werd Herbrink weer binnengeroepen en kreeg de voorzitter de gelegenheid om hem het bijzondere kleinood op te spelden. De reden van toekenning is dat de werkzaamheden van Tony als veel-



Ook een gouden Fuseliersspeld voor Frans van der Meeren



Alle vier de gouden Fuseliersspelddragers op een rijtje; v.l.n.r. Wim ter Horst, Tony Herbrink, Frans van der Meeren en Theo van Alst

omvattend kunnen worden omschreven. Onder meer omdat hij bestuurslid werd van de Vereniging van Oud-strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene toen deze vereniging net was opgericht in 1947. Van 1966 tot 1985 was hij plaatsvervangend voorzitter. Bij zijn afscheid van het bestuur werd hij door de Algemene Vergadering benoemd tot Ereid van de Vereniging van Oud-strijders van de KNBPI. In 2008 werd hem gevraagd om weer officieel plaatsvervangend voorzitter te zijn. Door de wijze waarop hij zich als Oud-strijder voor iedereen openstelt en daardoor bijdraagt aan kennis van de geschiedenis van de Prinses Irene Brigade en het huidige Garde Regiment Fuseliers Prinses Irene, is hij een voorbeeld is voor alle Fuseliers.

Fuselierborrel

Weliswaar had de vergadering ingestemd met de toekenning van vier spelden, maar de overige drie voorgedragen heren waren niet in de vergadering aanwezig omdat zij geen lid zijn van de VVOGFPI. Met de uitreiking moest daarom nog even worden gewacht tot de aansluitende fuselierborrel. Nadat de Regimentscommandant een welkomstwoord had uitgesproken, kreeg de voorzitter van de VVOGFPI de

gelegenheid om de overige drie spelden uit te reiken. Eerst aan Frans van de Meeren omdat hij sinds 1993 op voortreffelijke wijze de functie van secretaris van de VOSKNBPI vervuld en hij ondanks zijn gevorderde leeftijd zoveel mogelijk acte de presence geeft bij brigade- en regimentsactiviteiten. Daarna aan Theo van Alst en Wim ter Horst omdat zij niet alleen sinds 1994 op geweldige wijze respectievelijk de functie van secretaris en penningmeester van de VOSIB vervullen, maar datzelfde doen bij het eigen bataljon, waarmee zij destijds zijn uitgezonden naar het voormalige Nederlands Oost Indië. Daarnaast zijn beiden anderszins actief binnen hun verenigingen bij reünies, het zoveel mogelijk bezoeken van gerelateerde activiteiten en door het aanleveren van kopij voor de Vaandeldrager. Na het voorlezen van de motiveringen, speldde de voorzitter onder luid applaus de spelden op. Gezien de verbaasde gezichten, kwam de uitreiking voor de gedecoreerden volkomen onverwacht. Maar dat was natuurlijk ook de bedoeling! Vanaf deze plaats alle vier nogmaals gefeliciteerd met deze volkomen verdiende onderscheiding. Dat jullie die nog maar lang in goede gezondheid mogen dragen is de wens van alle leden van de VVOGFPI.



REGIMENTSFLITSEN

Van de Regimentscommandant

**TEKST: LKOL DER FUSELIERS JOOST DOENSE
BATALJONS- EN REGIMENTSCOMMANDANT**

In Memoriam Sjaak van Ginderen

Eind mei werden we geconfronteerd met het plotse overlijden van Adjudant Sjaak van Ginderen

van de Sectie S3. Verdriet, ongeloof en vraagtekens bleven achter. Op verzoek van de familie heeft het bataljon zijn uiterste best gedaan om Sjaak een waardig afscheid te geven. Dank en respect aan allen die eraan hebben bijgedragen, met name Sgt1 Martijn en Sgt1 Rutger, SMI John en SMI Patrick, de

BA en onze aalmoezenier. We hopen dat de familie kracht vindt om dit verlies te verwerken.

Mevrouw van Ginderen, de moeder van Sjaak, wil namens de familie, iedereen bedanken voor de steun en de aanwezigheid bij de crematie van Sjaak.

Geluksengeltjes in Afghanistan

In dezelfde week kwam het bericht uit Afghanistan dat een voertuig van de Charly-Beren-compagnie op een IED ("bermbom") was gereden. Gelukkig waren onze geluksengeltjes paraat: alleen Fuselier Jeroen moest terug naar Nederland maar het gaat goed met hem en zijn verwondingen vallen reuze mee. Luitenant Michael en Korporaal Mark waren zodanig lichtgewond dat ze in het gebied konden blijven. Ik wens ze een snel en volledig herstel toe. Door dit soort gebeurtenissen wordt iedereen eraan herinnerd hoe betrekkelijk de dingen zijn en dat is iets dat we in de dagelijkse drukte nog wel eens willen vergeten.

Bloemenhulde Hare Majesteit

Die dagelijkse drukte is er bij zowel regiment als bataljon: herdenkingen, ceremoniën en een eindsprint voor de aanstaande uitzending. Het regiment was vertegenwoordigd bij diverse 4- en 5 mei herdenkingen, te gast bij de Koningin voor de jaarlijkse bloemenhulde van de Garde en stond aangetreden op het Binnenhof bij de Ridderstag van Kapitein Marco Kroon.

Oefeningen

Bij het bataljon zijn de Alfa-tijgers flink van de straat met de voorbereidingen van hun eigen uitzending eind dit jaar en werkte diverse oefeningen af. De Charly-beren zijn druk met hun operationele taak in Deh Rawod in Afghanistan. Ik ben zelf enkele weken geleden bij ze op bezoek geweest en heb met eigen ogen kunnen zien dat de club het daar goed in de hand heeft. Overigens werd ik daar "op zijn Fuseliers" ontvangen: Majoor Maikel en Luitenant



Het bezoek van de RC aan Afghanistan

Rene ontvingen ons gekleed in scherfvest met Fuselierskoord.

De Bravo-Eagles hebben hun integratieoefening voor Afghanistan en de afsluitende schietserie inmiddels afgerond.

In de vorige Vaandeldrager heeft u kunnen lezen dat een Air Assaultcompagnie van het Regiment Stoottroepen "Prins Bernhard" en een Infanteriecompagnie van het 2^e Bataljon Korps Mariniers, deel uitmaken van 17 (NLD) Battlegroup GFPI. Beide eenheden zijn volledig geïntegreerd in het Bataljon en volgen hetzelfde programma. Van beide eenheden vindt u elders in deze Vaandeldrager een bijdrage. De Staf tenslotte, heeft nog één gezamenlijke training te gaan met de Staf van Taskforce Uruzgan en kan daarna ook al bijna hun tassen gaan pakken. Het was, en is nog steeds, keihard werken voor de hele 17 Battlegroup GFPI en iedereen verlangt er naar om vanaf volgende maand eindelijk te beginnen met onze missie.

Bataljon op uitzending

Bij de volgende Vaandeldrager zal het gros van het bataljon op uitzending zijn maar de meeste Regimentsactiviteiten zullen het komende halfjaar gewoon doorgaan, zij het soms iets kleinschaliger dan u gewend bent. Een aantal van uw vaste contactpersonen zal ook afwezig zijn maar de Sectie S1 blijft in elk geval bezet door SM Helen Smeets en Kpl Joyce Verbaant.

Rest mij om u allen alvast een prettige zomerperiode te wensen en, zoals altijd, veel leesplezier

Overdracht functiestok Regimental Sergeant Major

TEKST: HANS SONNEMANS

De heer Henk Gertsen uit 's Hertogenbosch vertelde jaren geleden al aan de conservator van onze regimentsverzameling dat hij in het bezit was van de originele functiestok, gedragen door de Regimental

Sergeant Major (RSM) (en vaandeldrager) van de Irene Brigade, ofwel zijn grootvader, adjudant H.J. Gertsen. Hij was in 1940 ingedeeld bij de 3e afdeling Politietroepen te Breda. Tot 1 januari 1943, de reorganisatie van de Brigade, trad Gertsen op als RSM. Hij was toen 56 jaar.

De heer Henk Gertsen had de stok weer gekregen van zijn vader, die enkele jaren geleden overleed. Het verhaal wordt hiermee alleen maar interessanter. Zijn vader, A.J. Gertsen (dus de zoon van de RSM) was op zijn beurt ook vaandeldrager van het Garderegiment Fuseliers! Hij werd in 1958 als adjudant-onderofficier-instructeur geplaatst bij het 1e (Garde) Infanteriedepot op de Frederik-Henkdrickazerne in Vught. In die periode (1953 – 1965) waren het vaandel en het museum van het Garderegiment Fuseliers daar ondergebracht. Henk Gertsen besloot de stok te schenken aan onze regimentsverzameling. Hiervoor werd een moment gekozen tijdens de borrel op de Regimentsjaardag in januari. De functiestok werd overgedragen aan onze Regimentsadjudant, adjudant-onderofficier-instructeur Jeroen van Dijk, de rechtstreekse opvolger van zowel de grootvader als de vader van Henk Gertsen.

Cane's opnieuw ingevoerd bij het regiment

Cane's werden in het verleden gedragen door alle officieren en zijn iets anders dan de functiestokken, zoals bijvoorbeeld de stok van de CSM (compagniessergeant-majoor). De oorsprong hiervan ligt in de tijd dat de Britten nog een mooie kolonie in het Oosten hadden, namelijk India. Daar gaven twijfelachtige personen zich nog wel eens uit voor officier van het Britse leger, omdat dit verschillende privileges met zich mee bracht. Er is toen op zeker moment bepaald dat elke officier het Koninklijk Besluit van zijn benoeming tot officier bij zich moest dragen. Het ding in je borstzakje stoppen, was in die (zwettende) omstandigheden niet handig. Dus rolde de officieren van His Majesty die documenten op en stopten ze in een bamboestokje. Dit stokje groeide uit tot een (status)symbool voor officieren.

Het bamboestokje evalueerde tot een (met leer beklede) cane, ook gedragen door Nederlandse officieren vanaf de tweede wereldoorlog tot zeker begin jaren zestig van de eeuw. Tot ver in jaren zeventig hadden compagniescommandanten en sectiehoof-



De functiestok van de Regimental Sergeant Major



Henk Gertsen overhandigt de stok van zijn grootvader en vader aan onze Regimentsadjudant Van Dijk

den van 13 Painbat GFPI in de jaren '70 nog steeds een cane, als verwijzing naar de Britse traditie van het regiment.

Uitreiking tijdens Regimentsjaardag

11 Infanteriebataljon luchtmobiel Garderegiment Grenadiers en Jagers kent nog een traditie waarbij de bataljonscommandant, zijn plaatsvervanger, de compagniescommandanten en sectiehoofden met een cane getooid zijn. Dit is echter een "gepimpte" CSM-stok.

Aangezien de cane's sterk samen hangen met de Britse wortels van onze traditie en ze cachet geven aan onze Gardestatus (zie 11 Infbat), heeft de Regimentscommandant Lkol der Fuseliers Joost Doense de cane's weer ingevoerd bij het regiment. Tijdens de Regimentsjaardag werden ze uitgereikt aan alle compagniescommandanten (van het Garderegiment, dus inclusief C-13 Ststcie) en de Regimentskapitein (als lid van de Regimentsraad). In de toekomst zullen ze bij alle regimentsaangelegenheden (als de regimentscommandant ook zijn stok draagt) worden gebruikt.



De Compagniescommandanten krijgen een cane van de Regimentscommandant

Van de Regimentskapitein

TEKST: KAP DER FUSELIERS BENJAMIN HOEBERICHTS
HOOFD SIE S1 EN REGIMENTSKAPITEIN

Herdenking te Colijnsplaat

De maand mei staat natuurlijk in het teken van herdenken en gedenken. Op 4 mei, de dag van de Nationale Dodenherdenking, heb ik namens ons Regiment twee herdenkingen mogen bijwonen. Samen met Kolonel b.d. Herbrink ben ik aanwezig geweest bij de herdenking in Hedel, in de ochtend van die 4e mei. 's Avonds ben ik aanwezig geweest in Colijnsplaat waar met een stemmige ceremonie alle Nederlanders, burger en militair, werden herdacht die na aanvang van de Tweede Wereldoorlog zijn omgekomen als gevolg oorlogsgeweld of tijdens vredesmissies.

Bij deze herdenking waren eveneens zowel de vader als de zoon van de CSM van de C "Beren" Compagnie van 17 Painfbat GFPI aanwezig. Dat wil dus zeggen de heren Koot senior en Koot junior. Zoals wellicht bekend is hun zoon dan wel vader, Sergeant-majoor Ron Koot, op dit moment uitgezonden naar Uruzgan in het kader van de missie ISAF, waar hij CSM is van "onze" Ccie, als deel van 11 (NLD) BG RHvS, TFE-9. Omdat de Sergeant-majoor zelf niet aanwezig kon zijn, heeft hij zijn vader en zoon gevraagd om acte de preseance te geven in Colijnsplaat. Na een herdenkingsdienst in de kerk van Colijnsplaat waarbij zowel de dominee als de burgemeester het woord voerden en enkele schoolkinderen gedichten hebben voorgedragen, vond buiten de kerk een kranslegging plaats bij de herdenkingsplaque. Natuurlijk heb ik de krans namens ons Regiment gelegd samen met vader en zoon Koot.

Overige activiteiten

In de afgelopen periode zijn er natuurlijk nog veel meer activiteiten op Regimentsgebied geweest. Ik denk onder andere aan de jaarlijkse reünie en dodenherdenking van de VOS KNBPI en de Regimentssocial in het kader van het afscheid van Bcie, Ststcie en Bataljonsstaf voor de naderende uitzending. Voorafgaand aan deze social vond ook een vergadering plaats van de Vereniging van Officieren der Garde Fuseliers Prinses Irene. Zoals u



Regimentskapitein Benjamin Hoeberichts bij de herdenking in Hedel

elders in dit nummer kunt lezen werd hier besloten tot het uitreiken van vier Gouden Fuseliersspelden aan, ik wil zeggen, vier behoorlijke iconen binnen ons Regimentswezen.

Aankomende uitzending

Ook op kortere en wat langere termijn staan er weer veel Regimentsactiviteiten op stapel. In mijn functie als Hoofd Sie S1 van 17 Painfbat GFPI zal ik ook vanaf midden juli in Afghanistan verblijven. Regimentszaken zullen op een prima wijze vanuit het nadetachment behartigd worden door Sergeant-majoor Helen Smeets en Korporaal Joyce Verbaant. Adjudant Hans van Hest, Sergeant Danny Bosman (toegevoegd en afkomstig van het Commando Zeestrijdkrachten) en ondergetekende zijn zich inmiddels aan het voorbereiden op het (snel) naderende vertrek. Sergeant Bosman en ikzelf zullen in Tarin Kowt gaan verblijven, Adjudant van Hest gaat naar Deh Rahwood.

Als Sie S1 zullen wij ons op beide locaties met name bezig houden met activiteiten die voortvloeien vanuit de p-zorg, zoals eventuele buitengewone verloven of berichten die vanuit het thuisfront via SitCen bij ons worden aangeboden (denk bijvoorbeeld aan het overlijden van een familielid van één van onze mensen). Verder zullen wij vrij snel na aankomst alweer gaan nadenken over de



Marineman met koord

manier waarop de hele Battlegroup weer uitroteert in november en december a.s. Dat is namelijk ook één van onze taken.

Vanuit het gebied zullen we zeker ook weer een bijdrage aan de volgende Vaandeldrager leveren.

Kinderweekend van het Regiment

TEKST: AOO DER FUSELIERS, JEROEN VAN DIJK, REGIMENTS EN BATALJONS ADJUDANT

Eens per jaar wordt Regimentsmess Congleton overspoeld met enthousiaste kinderen.

Dit jaar iets vroeger dan andere jaren in verband met de komende uitzending, is het tijd voor het jaarlijkse Regiment kinderweekend. Een weekend voor de kinderen van leden van het Regiment. 45 Kinderen nemen deel waarbij er een groot aantal al meerdere keren hebben meegedaan, maar ook zijn er kinderen die voor de eerste keer meegaan. Het thema van dit jaar is wilde dieren.

Wild lopend door onze mess en speurend naar de flip-overs aan de muur waarop zij hun namen aan het zoeken zijn. De gezichten worden vrolijk wanneer zij namen zien van bekenden van de voorgaande jaren. 'Oh leuk die komt ook' en 'die zit bij mij in de groep' zijn veel gehoorde woorden. Maar ook zijn er kinderen die wat minder druk rondlopen en nog wat onwennig rondhangen.

Groepsfoto's

Nadat de begeleiders zijn gebriefd, de kinderen in groepjes zijn ingedeeld, de rugzakjes en de T-shirts zijn verstrekt en de ouders zijn verdwenen beginnen we met groepsfoto's nu de kinderen nog enigszins toonbaar zijn. Om 13.00 uur gaat iedereen de bus in en gaat de reis naar de legerplaats Budel om daar zelf bivak te maken. De kleinsten zeulen met veldbedjes en met behulp van de begeleiders worden die opgezet. Slaapzak en knuffels worden goed gelegd. De ouderen wat stoerder en waarschijnlijk zonder knuffel maar ook hen lukt het hun bedje op te zetten.

Safari

Het programma van de zaterdagmiddag voorziet in een safari waarbij er in terreinwagens, voor een deel door 'safari terrein', al kaartlezend gezocht

moet worden naar wild. Een kennismaking met de hindernisbaan en een touwbaan om van de grond af te blijven weg van de wilde dieren.

De maaltijd is altijd weer bijzonder omdat bij een Regiment weekend de friet vervangen wordt door gevechtrantsoenen en voor veel kinderen is dit niet hun favoriete maaltijd.

De avond staat in het teken van de safari te voet waarbij de dieren gezocht moeten worden.

De oudste groep hijst zich in dierenpakken en verstopt zich. De overige groepen maken zich, gewapend met zaklamp, op om deze dieren op te sporen. Nadat alle dieren gevonden zijn eindigen de groepen bij het kampvuur waar het gevechtrantsoen met wat lekkers wordt aangevuld. De jonge safari deelnemers worden in hun bed gelegd. Tijd voor de oudere groepen om nog iets te ondernemen en zij worden in een vrachtauto gestopt om gedropt te worden met de opdracht zoek zelf de weg maar terug. Dit jaar gaat dit beter dan andere jaren en de avond wordt ook voor hun afgesloten bij het kampvuur. Een samenzijn bij het vuur met de groepen en begeleiders is zoals elk jaar weer zo gezellig dat de tijd te snel gaat.

Van apen tot en met olifanten

Op zondagochtend vroeg gezellig met alle groepen buiten ontbijten en weer hard aan het werk want er is een druk programma af te werken. Het bivak opruimen en vervolgens gereed maken om te vertrekken naar een ander gebied om de safari te vervolgen. Deze keer met een bus naar het safari park Beekse Bergen om daar de dieren in dit gebied te bekijken. Voor iedere liefhebber is er iets te zien van apen t/m olifanten.

Vol met dierenindrukken weer terug met de bus naar Oirschot om af te sluiten met een verfrissende duik in het zwembad. Dit om de kinderen weer enigszins toonbaar te maken voor de ouders die zich al verza-



meld hebben bij Regimentsmess Congleton. Na een wat chaotische afmars krijgen alle deelnemers niet alleen een diploma uit handen van de Regimentcommandant maar ook een bosje bloemen om aan hun moeders te geven. Het is namelijk Moederdag. Ook de begeleiders en de organisatie

worden bedankt want zonder hen is dit traditioneel Regiment kinderweekend niet mogelijk. De stralende kindergezichten, die hun ouders opzoeken maken de effort die zij erin hebben gestoken meer dan de moeite waard.

Regimentskalender 2009 -2010



DATUM	ACTIVITEIT	LOCATIE	BIJZONDERHEDEN
02 september	Herdenking en reünie 5 & 6 GRPI	Oirschot	Vml RC en -RA, Nadet ondersteunt
07 september	Nationale herdenking Indië-monument	Roermond	Vml RC en -RA, VOSIB
15 september	Prinsjesdag	Den Haag	Vml RC, Ccie, Nadet
14 oktober	Herdenking en reünie 4 & 7 GRPI	Oirschot	Vml RC, nadet ondersteunt, Vaandelwacht en vitzendvlag Ccie
02 december	Beëdiging & koorduitreiking	Colijnsplaat	Vml RC en -RA, Ccie ondersteunt
18 januari	Regimentsjaardag	Oirschot	Ccie en Nadet organisatie, 1e werkdag TFE-10 na uitzending

Bijzondere koorduitreiking in Ede

TEKST: AALMOEZENIER MARCO SPIES

Op 9 april 2009 vond er een koorduitreiking plaats, deze keer in Ede. Daar waar het normaal binnen ons Regiment de traditie is om koorduitreikingen plaats te laten vinden op een voor het Regiment historische plaats was dat dit keer niet het geval. Zoals u weet is iedereen die registratief ingedeeld is bij het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene, als ook de militairen van andere wapens en dienstvakken die die-

nen bij de parate onderdelen van het Regiment, gerechtigd het invasiekoord te dragen. Echter hierbij is door de oud-strijders het gebruik ingevoerd om ook aan allen die tijdens een vredesmissie onder bevel staan van de Regimentscommandant het koord uit te reiken. Dit laatste was nu de reden dat er tijdens de UI oefening, die in Ede en omstreken werd gehouden, een bijzondere koorduitreiking plaatsvond. Tijdens een Battlegroup-appel werd daarom het koord uitgereikt aan allen die tijdens de komende uitzending van BG 10, direct onder bevel vallen van de Regimentscommandant, LKol J. Doense. Na zijn toespraak, waarin hij terugkeek op de oefening en iedereen dankte voor de getoonde inzet, vond de koorduitreiking plaats. De plechtigheid had een enigszins sober karakter, door het ontbreken van muziek, dit vanwege het overlijden van soldaat Azdin Chadli, waar tijdens het appel ook een moment bij werd stilgestaan.

Bijzondere groepen getooid met invasiekoord

Naast de registratief ingedeelde militairen die nog geen koord hadden gekregen, waren er nog een aantal bijzondere groepen aan wie het invasiekoord



Ook de mannen van Luchtmobiel krijgen een koord uitgereikt

werd uitgereikt, nl. 11 Afdra, Acie van 13 Infbat (Aalst) Lmbl RSPB en 22 Infcie van het 2 Marnsbat. In totaal werden er ongeveer 250 koorden uitgereikt! De koorduitreiking werd ook deze keer weer verzorgd door de trouwe veteranen van ons Regiment. Voorafgaand aan de koorduitreiking werd er door een delegatie van Indiëveteranen het nieuwe borstembleem van BG-10 uitgereikt aan alle aanwezige militairen van de Battlegroup. Dit werd gevolgd door een indrukwekkende toespraak van Genmaj. bd Rudie Hemmes waarin hij uitvoerig de geschiedenis van het oranjeblauwe invasiekoord uit de doeken deed voor alle aanwezigen en benadrukte dat deze traditie niet ter vervanging van andere tradities was, maar ter aanvulling. Vervolgens was er het moment van koorduitreiking en werden de koorden door de aanwezige veteranen omgehangen. Zoals u op de foto's ook kunt zien ontving zowel de gehele compagnie van Luchtmobiel, alsook de gehele compagnie van Mariniers het invasiekoord, wat een unieke gebeurtenis is.

Nadat alle koorden waren omgehangen werd er een

Calvados gedronken door alle aanwezigen en toen het appèl eenmaal ten einde was werden, zoals de traditie betaamt, de koorden natgemaakt alvorens men kon gaan genieten van een lekker biertje of een blikje fris.



Mariniers getooid met het oranjeblauwe koord

Bloemenhulde aan Hare Majesteit Koningin Beatrix

TEKST: MAJ DER FUSELIERS EMIL KASPERS, PBC

Op 29 april jl. heeft een deputatie van het Garde Fuseliers en Grenadiers en Jagers onder leiding van de Gardecoördinator, Kolonel Harold Jacobs, traditiegetrouw de jaarlijkse bloemenhulde gebracht aan Hare Majesteit de Koningin.

De deputatie van de Fuseliers bestond uit de C-Stscie, kapitein Tom Pala, sergeant Maarten Wolfs, Fuselier der 1e klasse Essja Achouiti van de Acie en PBC majoor Emil Kaspers.

Om 12.00 uur werden we verwacht op Paleis Huis ten Bosch. Vooraf verzamelden de beide deputaties op de Prinses Juliana kazerne in Den Haag. Vanuit de kazerne gingen we naar het paleis. Op het paleis werden we ontvangen door de adjudant van H.M. de Koningin. Na het tekenen van het gastenboek werd in de "Chinese kamer" door de adjudant kort uitgelegd hoe de procedure was.

Om 12.00 uur werden we ontvangen in de "Blauwe Kamer" en werd namens de Garderegimenten het bloemstuk aangeboden. Daarna volgde er een onge-



De jaarlijkse bloemenhulde voor Hare Majesteit Koningin Beatrix ter ere van Koninginnedag



De deputaties verzameld op de Prinses Juliana Kazerne

dwongen gesprek met Koningin Beatrix waarbij zij in het bijzonder belangstelling toonde en haar waardering uitsprak voor de missie in Afghanistan. Na

ongeveer een half uur was het alweer tijd om afscheid te nemen en werd er nog een groepsfoto ter herinnering gemaakt.

Regimentsweetjes

Wist u dat:



Majoor der Fuseliers Bart Jan Geers MEM een verdienstelijk ruiter is en tijdens wedstrijden altijd in militair tenue met koord rijdt. Hier is Bart Jan in actie tijdens Jumping Maassluis in mei 2008.

Bart Jan in actie tijdens Jumping Maassluis

De bulk van ons bataljon vanaf heden in Afghanistan zit en het erg leuk is om post te ontvangen. Dus... Laat eens wat van je horen. Het laatste adres is van onze Regimentskapitein die eventuele post zeker zal verspreiden onder de Fuseliers. De indeling op de verschillende locaties is als volgt:

Ateam = luchtmobiele compagnie, Acie 13 Infbat Aaslt Regiment Stoottroepen Prins Bernhard met 1 x peloton Bcie 17 Painfbat

Bteam = Bcie 17 Painfbat (- 1 pel) + 1 x peloton luchtmobiele compagnie

Dteam = Marinierscompagnie (met 1 x GNK afvoergroep, 3 personen van 17 Painfbat Ststcie)

Basecommand DRW bestaat ook uit verschillende Fuseliers (Ststcie)

Onderstaand de postadressen:

Fuseliers van het A Team
TFE-10 / 17 (NLD) BG GFPI / Ateam
NAPO 125
3509 VP Utrecht

Fuseliers van het B Team
TFE-10 / 17 (NLD) BG GFPI / Bteam
NAPO 140
3509 VP Utrecht

Aan een Fuselier
TFE-10 / Basecom DRW
NAPO 145
3509 VP Utrecht

Kap B.P. Hoeberichts
V0113541
TFE-10 / 17 (NLD) BG GFPI / Bataljonsstaf
NAPO 150
3509 VP Utrecht

Aan een Fuselier
TFE-10 / Basecom TK
NAPO 115
3509 VP Utrecht

Fuseliers van het D Team
TFE-10 / 17 (NLD) BG GFPI / Dteam
NAPO 130
3509 VP Utrecht

Fuseliers van de Bataljonsstaf
TFE-10 / 17 (NLD) BG GFPI / Bataljonsstaf
NAPO 150
3509 VP Utrecht

GENOOTSCHAP VRIENDEN VAN DE FUSELIERS

Voorjaarsexcursie Genootschap

Vrienden aan boord van Rijksvaarttuig 29

TEKST: HANS SONNEMANS

Engelensche Gat. Voor de meeste leden van het Genootschap Vrienden van de Fuseliers was het even zoeken: oefenterrein Engelensche Gat aan de Treurenburg in 's Hertogenbosch. Hier is een zogenaamde "buitenlocatie" van het Opleidings- en Trainingscentrum Genie gevestigd, nog altijd bekend als de "Bruggenschool" of "Pontonnierschool". Hele generaties genisten hebben hier geleerd bruggen te

bouwen, te varen of te duiken. Het is een prachtig terrein, tussen de groene bomen, langs een zijarm van de Maas, in de winter en in het vroege voorjaar is het de ligplaats van Rijksvaarttuig 29.

Op 24 april j.l. vond hier de voorjaarsexcursie plaats van het Genootschap Vrienden van de Fuseliers. Ruim 30 Vrienden, waaronder de generaal Ruud Hemmes en Cees Nicolai, voorzitter Jan van Lieverloo en secretaris Nelleke Swinkels, gingen aan boord van Rijksvaarttuig 29 voor een vaartocht naar het vestingstadje Heusden. Gastheer van de dag was de museummanager van het Geniemuseum



In de zon aan het dek

ofwel ondergetekende, tevens bestuurslid van het Genootschap.

Museumschip

De Vrienden maakten kennis met de bemanning van het rijksvaartuig, vrijwilligers Frank Dorrestein (schipper), Roland Verkuijlen en Jacob Huls. Vrijwilligers, want Rijksvaartuig 29 is weliswaar nog steeds een militair schip maar niet meer "actief dienend". Het is een museumschip, onder de vlag van het Geniemuseum en wordt varend gehouden door de vrijwilligersorganisatie.

Het was stralend weer, die vrijdagmiddag in het vroege voorjaar. Iedereen stond in de zon aan dek toen het duik- en bergingsvaartuig de haven verliet. De Vrienden waren nog onder de indruk van de wandeling over het terrein en voldaan van de lunch in de kantine van de school.

Duik- en bergingsvaartuig

Rijksvaartuig 29 werd in 1954 onder bouwnummer 141 gebouwd op de werf van J.H. van Eijk te Sliebrecht, in opdracht van de Koninklijke Landmacht. In november 1954 werd het schip in dienst gesteld bij de Vaar- en Duikersschool van de toenmalige Genieschool. In haar lange carrière is het schip onder meer ingezet als bergingsvaartuig, vaarinstructievaartuig en als duikinstructievaartuig. Die carrière eindigde in 2004 bij de Instructiegroep Varen van de Pontonnierschool van het Opleidings- en Trainingscentrum Genie bij Hedel. Het Geniemuseum uit Vught, nam het initiatief om het vaartuig te behouden en kreeg het in juni 2005 formeel in bruikleen. Eind 2006 werd het schip volledig gerestaureerd, onder begeleiding van het Havenmuseum in Rotterdam. Het vaartuig werd toegevoegd aan de Rekwisieten-collectie van de Landmacht, het rijdend en dus ook varend, cultuurhistorisch erfgoed. Het Geniemuseum blijft echter verantwoordelijk voor het schip en met de vrijwilligers wordt het schip varend gehouden. In het vaarseizoen (van april tot en met oktober) heeft het schip een ligplaats in de Leuvehaven in het

Havenmuseum te Rotterdam. Het wordt gebruikt voor vaartochten en ook voor evenementen samen met de Banenwinkel Rotterdam. Zo kan een historisch vaartuig nog worden gebruikt voor werving van nieuw (genie)personeel! Na het vaarseizoen vaart het weer terug naar de Pontonnierschool voor het wat grotere onderhoud.

Rondvaartboot

Het varen met het Rijksvaartuig is een bijzondere ervaring, zo ondervonden ook de Vrienden. Het geluid van de zware motor, de hele entourage van een werkschip, de sfeer in het benedenverblijf. Het is niet te vergelijken met een rondvaartboot. Bovendien heeft het varen met een rijksvaartuig nog een voordeel: je mag altijd en overal gratis aanmeren, zo ook in de haven van het historische havenstadje Heusden.

Na een mooie wandeling over de vestingwallen, werd een plekje gezocht op een zonovergoten terras op de sfeervolle markt, met uitzicht over de binnenhaven. Jammer genoeg was het uur "vrij in beweging" snel voorbij en maande de museummanager van het Geniemuseum iedereen weer terug aan boord.

Manoeuvreren in de sluis

Op de terugtocht was er nog een spannend moment in de sluis van Engelen. Even was het duidelijk dat het varen met een 25 meter lang schip en het manoeuvreren in een sluis toch heel erg lastig is. De hijsmast van het schip, die horizontaal was gelegd, kwam in aanraking met de sluismuur met de nodige gevolgen. Gelukkig werd de schade dezelfde week nog hersteld door de technische mensen van de herstelwerkplaats aan het Engelensche Gat.

Tevreden verlieten de Vrienden aan het einde van de middag Rijksvaartuig 29. De vrijwillige bemanning werd uitvoerig bedankt. Genisten en Fuseliers, het blijkt een bijzondere combinatie.



De museummanager denkt ook aan alles!

Eerste Luitenant Abraham du Bois in Ede herdacht

TEKST: BEN VERDIJN

Luitenant Bram du Bois maakte deel uit van de Prinses Irene Brigade. Zijn naam komt pas sinds 1994 voor op de lijst van gesneuvelden. Hij is begraven in het mausoleum op de Paasberg in Ede. Burgemeester Cees van der Knaap van Ede stelde zijn verhaal centraal tijdens de dodenherdenking op 4 mei. Hiervoor was een reden. Ben Verduijn uit Wageningen heeft het levensverhaal van de luitenant vastgelegd en schreef een verslag over de dodenherdenking in Ede.

Laatste rustplaats

Maandagavond 4 mei 2009 was mevrouw Annemarie Donk-du Bois, de zuster van de in de oorlog omgekomen Eerste Luitenant Abraham du Bois, samen met haar neef Abraham Martien du Bois, op uitnodiging van burgemeester Cees van der Knaap aanwezig bij de dodenherdenking in Ede. De aanleiding voor deze uitnodiging was een briefwisseling en tenslotte een gesprek met burgemeester Van der Knaap, waarin mevrouw Donk-du Bois haar bezorgdheid uitsprak over de gepaste zorg en respect betreffende de laatste rustplaats van haar broer, het mausoleum op de Paasberg te Ede. Na hoor en wederhoor, waarbij aanwezig dhr. H. Sonnemans, hoofdredacteur van de Vaandeldrager en dhr. B.V. Verduijn, namens het bestuur van het Voormalig Verzet, District Ede, wist burgemeester C. van der Knaap de zorgen van mevrouw Donk-du Bois weg te nemen, door er voor in te staan dat deze rustplaats voor altijd een gedenkwaardige en een respectvolle plaats zal zijn en blijven. Tevens nodigde hij haar hierbij uit, als zijn gast, de vier mei herdenking in Ede mee te maken, waarop na een gezamenlijk bezoek aan het mausoleum afscheid werd genomen.

Geleefde leven

De in Ede gehouden dodenherdenking van de gevallen in de Tweede Wereldoorlog en in andere oorlogen, begon met een herdenkingsdienst in de Oude



De gedenkplaat op het mausoleum in Ede



Bram du Bois

Kerk aan de Grotestraat te Ede. Als enige spreker, nam burgemeester Cees van der Knaap in zijn herdenkingstoespraak de aanwezigen mee naar het geleefde leven van Abraham du Bois. Burgemeester Van der Knaap:

“Het Mausoleum van Ede telt 44 gedenkplaten van evenzoveel Edese verzetsstrijders, die in de Tweede Wereldoorlog zijn omgekomen. 29 van deze 44 mensen hebben in het Mausoleum hun laatste rustplaats. Graag sta ik vandaag met u stil bij het verhaal van één van hen. Het is het verhaal van Abraham du Bois.

Bram, geboren in Sloten, opgegroeid in Heilo. Bram is sinds 1939 militair. Na de capitulatie in mei 1940 is hij niet van plan de strijd op te geven. Via Breda, Zeeuws-Vlaanderen en Brest in Frankrijk maakt hij de oversteek naar Engeland, waar hij van de Britten een speciale opleiding krijgt. Spoedig is hij op weg naar Canada, met de speciale opdracht daar de vorming van de latere Prinses Irene Brigade voor te bereiden. Hij volgt er een parachute opleiding en raakt in 1942 goed bevriend met de in Ottawa verblijvende prinses Juliana en haar dochtertjes. Terug in Engeland krijgt hij bij de Special Air Services, een opleiding tot geheim agent. Hij wordt bevorderd tot 1ste luitenant en komt bij de afdeling MI 9.

Dropping en bronzen kruis

Zijn eerste dropping is op 17 september 1944 bij Son. Bram wordt geacht voorbereidend werk te doen om later de geallieerden van dienst te zijn. Hij kan ook veel doen, maar wordt enkele dagen later gevangengenomen. Bram ontsnapt tijdens transport en

keert terug naar Engeland. Daar ontvangt hij van Koningin Wilhelmina het Bronzen Kruis voor zijn moedig optreden. Een maand later - op 18 oktober 1944 - wordt Bram opnieuw gedropt, nu in de buurt van Garderen. Ditmaal is zijn opdracht achtergebleven parachutisten van de Britse Luchtlandingsdivisie bijeen te brengen en terug te laten keren achter de geallieerde linies. Het gaat hier om Pegasus II. Met hulp van verzetsmensen komt Bram terecht in Ede, op de boerderij Wester Wetering van de familie Jochensen langs de oude Rijksweg. Hij krijgt daarbij hulp van onder meer Bill Wildeboer, commandant van de Binnenlandse Strijdkrachten Ede. Tussen de bedrijven door ziet Bram kans wapen- en dropping-instructies te geven aan verschillende groepen Binnenlandse Strijdkrachten op de Veluwe. Operatie Pegasus II mislukt, maar Bram zet zijn wapeninstructies en andere verzetsactiviteiten voort. Hij verblijft in die tijd op een boerderij aan de Schansweg in Lunteren, maar is nog vaak op de Wester Wetering. Hij is daar ook als de SD een inval doet. Bram wil vluchten, maar wordt geraakt door twee kogels en gevangen genomen. Hij wordt op diverse plaatsen gevangen gehouden en uiteindelijk naar gevangenis De Kruisberg in Doetinchem gebracht.

Woeste Hoeve

In de nacht van 6 op 7 maart 1945 wordt bij Woeste Hoeve, een klein buurtschap aan de weg van Apeldoorn naar Arnhem, een aanslag gepleegd op de hoogste Duitse politiegeneraal in Nederland, Hans Albin Rauter. Het noodlot slaat toe als de bezetter de dagen erna als vergelding op diverse plekken in Nederland ruim 269 gevangen genomen mensen doodschiet. De grootste vergeldingsactie is bij de Woeste Hoeve. Ook 25 mensen die vast zaten in De Kruisberg in Doetinchem worden daar op 8 maart 1945 geëxecuteerd. Onder hen Bram du Bois. 28 Jaar.

Dit verhaal heeft me zeer aangegrepen. Mede door mijn ontmoeting met de zus van Bram du Bois. Mevrouw Donk-du Bois is vanavond ook aanwezig. Ik zal straks samen met haar en met haar neef Bram - die is vernoemd naar zijn oom Bram - een krans leggen bij het Mausoleum. Bram du Bois, 28 jaar, en door strijd gestorven voor onze vrijheid. Op 25 juli 1945 werd hij met militaire eer tijdelijk herbegraven op de Algemene Begraafplaats in Ede, nadat zijn broer Jan hem bij Woeste Hoeve had gevonden en geïdentificeerd. Op 27 november van dat jaar werd hij bijgezet in het Mausoleum op de Paasberg. Straks lopen we er in stilte voorbij."



Burgemeester Van der Knaap legt samen met mevrouw A. M. Donk-du Bois en haar neef, dhr. A.M. du Bois, een krans bij het mausoleum. (foto: Stanley Wattimena)

Kinderstemmen

Hierna begon de stille tocht naar het mausoleum op de Paasberg, waar de officiële dodenherdenking plaats zou vinden. Stram in de houding stond daar de erewacht, gevormd door het Bravo 2 peloton uit Ede, onderdeel van 40 NATRESBAT, terwijl de ijle klanken van de lastpost opriep tot twee minuten stilte. Na, na de tonen van de "Reveille" nog een keer het woord te hebben genomen en een begin te hebben gemaakt met het noemen van de namen en leeftijd van hen wiens namen op de het mausoleum zijn aangebracht, droeg burgemeester Van der Knaap deze taak over aan twee leerlingen van de Edese basisschool de Vlinderboom: twee kinderstemmen, meegenomen door de wind. 44 namen.

Mausoleum

Het mausoleum op de Paasberg te Ede werd vlak na de oorlog met de hulp van de in Ede gelegeerde Canadese militairen gebouwd. Door de Edese bevolking werd toentertijd maar liefst zeventigduizend gulden voor dit doel bijeen gebracht. Op 12 december 1945 - Ede hield deze dag een algemene rouwdag - werd tenslotte het stoffelijk overschot van de Adjudant Onderofficier P.A. van Vark, symbolisch - de stoffelijke overschotten van achtentwintig gevallen - gingen hem reeds voor - met veel eerbetoon bijgezet.

Op 2 augustus 1947 was het Prins Bernhard, die het gedenkteken onthulde, waarop de voorzitter van het comité, de heer Z. de Nooy, "Het Mausoleum" aan het gemeente bestuur overdroeg, dat namens dit bestuur door burgemeester J.J. Boot werd aanvaard. Volgens de opgave van de Nederlandse gemeenten - najaar 1997 - aan het register van Monumenten 1940 - 1945 is het Mausoleum op de Paasberg in Ede het enige heldengraf dat na de afloop van de Tweede Wereldoorlog gebouwd is.

Met meer dan 50.000 tevreden relaties is DFD één van de grootste particuliere assurantiebemiddelaars van Nederland. DFD, maatwerk in financieel advies!

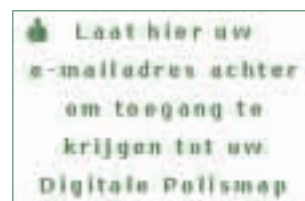
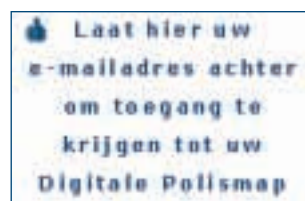


Een nieuwe site en de Digitale Polismap

Als regelmatige bezoeker van onze site heeft u het al lang gezien: www.dfd.nl heeft een totale metamorfose ondergaan. Een nieuwe overzichtelijke site met een duidelijk onderscheid in particuliere en militaire producten.

DFD gaat verder; op dit moment wordt druk gewerkt aan de Digitale Polismap. Een polismap die u straks de mogelijkheid biedt om online uw verzekeringen te bekijken, wijzigingen door te voeren en schades te melden. Hiervoor hebben wij wel uw e-mailadres nodig!

Laat daarom uw e-mailadres achter via de speciale button op onze nieuwe site! Zodra de Digitale Polismap actief is, ontvangt u van ons uw inloggegevens per e-mail en heeft u direct toegang tot uw persoonlijke polismap.



www.dfd.nl: uw bezoekje zeker waard!

MET MEER DAN 50.000 TEVREDEN RELATIES IS DFD ÉÉN VAN DE GROOTSTE PARTICULIERE ASSURANTIEBEMIDDELAARS VAN NEDERLAND

dfd particulier			dfd defensie		
Maatwerk verzekerd Zorgeloos genieten			Maatwerk verzekerd Altijd en overal		
VERZEKERINGEN	FINANCIËLE TOEKOMST	HYPOTHEKEN	MILITAIR	UITZENDING	DIENTSTVERLATING
Uw hypotheek De aankoop van een woning is één van de belangrijkste financiële beslissingen. DFD beschikt over een breed assortiment aan oplossingen van grote hypotheekaanbieders. Wij begeleiden u naar de hypotheek die het beste bij u past, nu en in de toekomst. Lees Verder	NAAR DFD PARTICULIER		Er is een tijd van komen en... Als er iets wijzigt in uw woon- of werkomstandigheden, veranderen dat mogelijk ook uw risico's mee. Wanneer Defensie verlaat, loopt u geen militaire risico's meer. Uw DFD MaatwerkPakketpolis Militair moet worden omgezet naar een DFD MaatwerkPakketpolis Particulier. Lees Verder	NAAR DFD DEFENSIE	



DFD investeert in de toekomst